75STE JAARGANG No. 9709 ZATERDAG 4 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

President SOEKARNO vertrekt MAANDAG naar INDIA

„Willem Ruys" met twee passagiers naar Indonesie

Djakarta. — De Indonesische regering heeft vandaag bekend gemaakt, dat president Soekarno maandag a.s. per vliegtuig naar India zal vertrekken. Het vertrek van Soekarno werd bekend doordat het secretariaat van het kabinet uitnodigingen heeft verzonden voor een afscheidsbijeenkomst op het vliegveld Kemajoran om acht uur 's ochtens.

De Indonesische minister van Financiën heeft verscheidene buitenlandse banken en makelaarsfirma's uitgesloten van het lidmaatschap van de effectenbus in Djakarta. Door deze maatregel wordt het aantal leden van deze beurs teruggebracht tot vijf, — alle Indonesische bedrijven.

Van het lidmaatschap werden uitgesloten de Escomptobank, de Nationale Handelsbank en de Nederlandse Handel-Maatschappij.

De Orient Line in Londen heeft medegedeeld, dat de 20.000 ton metende „Orontes" van deze maatschappij opdracht heeft gekregen om Singapore aan te doen en aldaar, volgens een met de Nederlandse regering gesloten overeenkomst, 600 evacué's op te nemen.

De „Orontes" is uit Fremantle, in Australië, vertrokken.

De „Willem Ruys" vaart met twee passagiers — een Engels echtpaar — naar Indonesië.

Het schip was uit Nederland in Singapore aangekomen met een zestigtal Nederlandse passagiers. Allen zijn van boord gegaan.

Enigen van hen deelden aan verslaggevers mede, dat zij gehoopt hadden, dat de Indonesische regering zich zou laten vermurwen en inreisvergunningen zou verstrekken bij de aankomst in Singapore.

Een woordvoerder van het Indonesische consulaat zeide, dat onder geen enkele omstandigheid inreisvergunningen aan Nederlanders zouden worden verstrekt. Hij zeide, dat hen in Nederland reeds een inreisvergunning geweigerd was.

Indonesie beëindigt contract met K.L.M.

Den Haag. — Naar de direktie van de KLM mededeelt, heeft zij van de minister van Verbindingen van Indonesië bericht ontvangen, dat de Indonesische regering besloten heeft het kontrakt tussen de K.L.M. en de republiek Indonesia tot assistentie-verlening aan de „Garuda Indonesian Airways N.V." in verband met de toestand te beëindigen. De afwikkeling kan worden uitgevoerd tot eind februari 1958.

De direktie der K.L.M. acht de beeindiging van deze overeenkomst, zonder dat de kontraktuele beëindigingstermijn van zes maanden in acht worden genomen, onder de huidige omstandigheden een realistische oplossing.

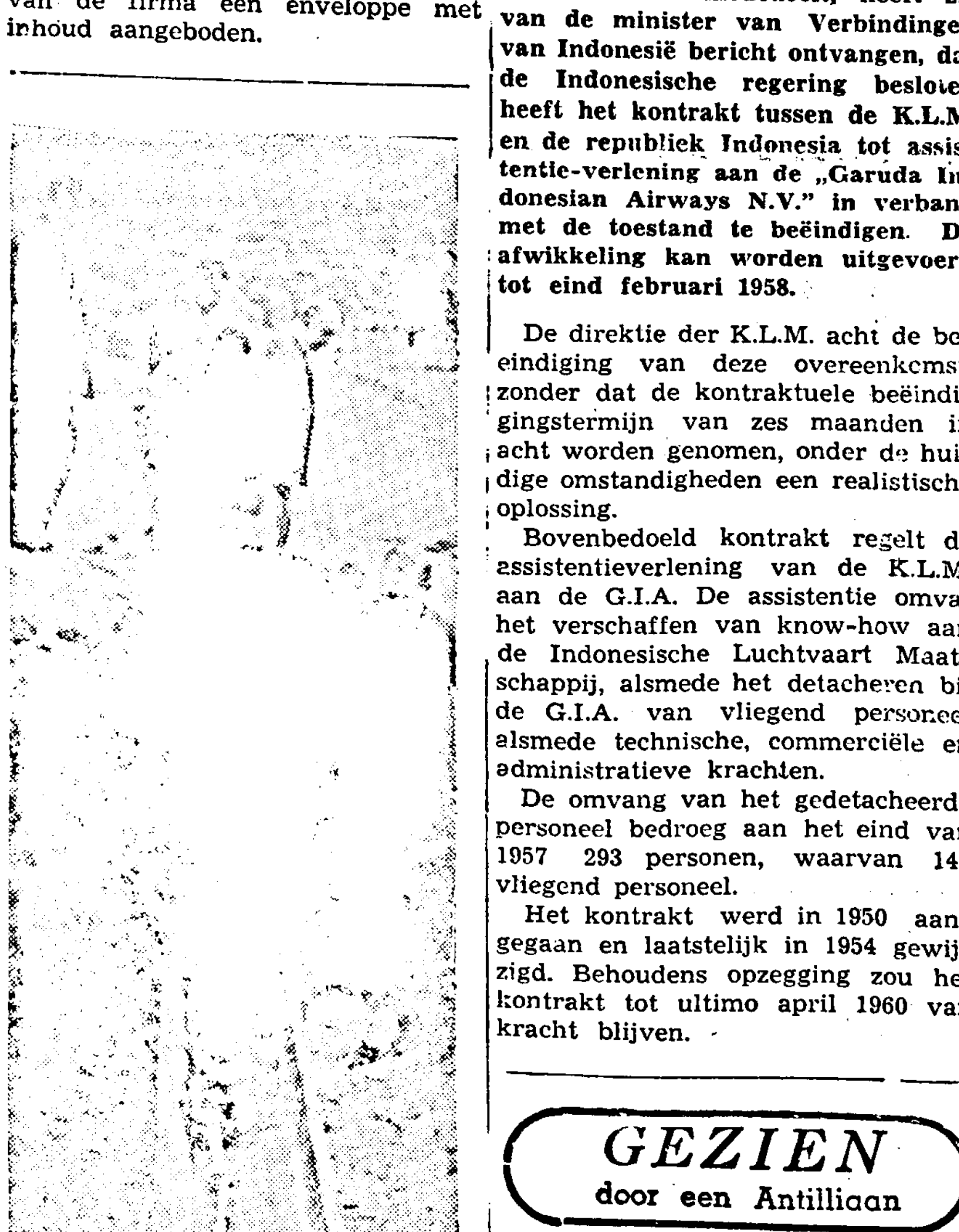
Bovenbedoeld kontrakt regelt de assistentieverlening van de K.L.M. aan de G.I.A. De assistentie omvat het verschaffen van know-how aan de Indonesische Luchtvaart Maatschappij, alsmede het detacheren bij de G.I.A. van vliegend personeel alsmede technische, commerciële en administratieve krachten.

De omvang van het gedetacheerde personeel bedroeg aan het eind van 1957 293 personen, waarvan 141 vliegend personeel.

Het kontrakt werd in 1950 aangegaan en laatstelijk in 1954 gewijzigd. Behoudens opzegging zou het kontrakt tot ultimo april 1960 van kracht blijven.

160.000ste schip in één jaar passeert Lobith

Lobith. — Voor het eerst in de geschiedenis passeerde het 160.000e schip in een jaar de grenspost te Lobith. Het was het ms. „Theco" onder gezag van kapitein Verboom. Het schip was geladen met ijzer voor Rotterdam, en is verhuurd bij de N.V. Nederlandsche Rijnvaart Vereniging te Rotterdam. De kapitein werd door de heer Publiekhuysen van de firma Van Baalen Publiekhuysen en Daams begroet. Hij kreeg van de firma een enveloppe met inhoud aangeboden.

De nieuwe gouverneur van Cyprus maakte een tour over het eiland, waarbij hij zich door burgerlijke en militaire autoriteiten uitvoerig liet inlichten over de stand van zaken op dit politiek zo verdeelde eiland in de Middellandse Zee. Op de foto: gouverneur Sir Hugh Foot en zijn gezelschap inspecteert een bouwprojekt in het Limmassol-distrikt.

Derde Amerikaanse atoomduikboot te water gelaten

Groton (Connecticut, V.S.). — De derde Amerikaanse onderzeeboot met kernenergiemotoren de „Skate", is te Groton, in de Amerikaanse staat Connecticut, te water gelaten.

Volgende Amerikaanse atoomonderzeeërs zullen naar het model van de „Skate" worden gebouwd.

Vice-admiraal Frank Watkins, die de duikboot namens de marine in ontvangst nam, verklaarde hierbij, dat de Amerikaanse vloot vooral aandacht schenkt aan het ontwikkelen van methoden ter bestrijding van onderzeeboten, „aangezien de grootste bedreiging voor onze beheersing der zeeën thans wordt gevormd door het grote en steeds toenemende aantal Sovjet-onderzeeërs".

Pater GEURTJENS overleden

Tilburg. — In het St Elizabeth Ziekenhuis te Tilburg is vrij onverwacht overleden pater H. Geurtjens, direkteur van het Volkenkundig Missiemuseum in die stad en schrijver van verschillende volkenkundige boeken over de Indonesische Archipel.

De thans overledene is vanaf 1903 tot 1933 missionaris geweest in het toenmalige Nederlands Indië, in hoofdzaak op Nieuw-Guinea en de Kei-eilanden. Hij heeft de eerste spraakkunst samengesteld van de Marind-talen van de Kei-eilanden. Na zijn terugkeer in Nederland in 1933 werd hij benoemd tot direkteur van het Volkenkundig Missiemuseum te Tilburg. Pater Geurtjens heeft sinds dien tijd vele lezingen over Nieuw-Guinea gehouden.

Londen. — De premiere van Francis Poulenc's nieuwe opera „Dialogues de Carmélites" krijgt een cosmopolitische bezetting. Deze opvoering welke op 16 januari plaatsvindt in de Covent Garden Opera House, krijgt een rolverdeling tussen vier Australiërs, een Canadees, een Brit, een Amerikaan en een Ier. Het betreft hier de Engelse premiere in een Engelse vertaling.

Met het lijntoestel de „Maastricht" uit Singapore kwamen dezer dagen weer repatriërenden uit Indonesië aan. Velen van de teruggekeerden hadden niet veel anders aan kleding bij zich dan die welke zij aan hun lichaam droegen. De op Schiphol ingerichte post van het Rode Kruis was dan ook druk in de weer met het uitdelen van kledingpakketten. Een moeder met haar kind wacht gelaten op het paket. Op de achtergrond het eenvoudige symbool van de helpende hand in nood.

Eerste Gouverneur-generaal B. W. I. Federatie beëdigd

In vijf jaar evolutie naar dominion-status

Londen. — De eerste Gouverneur-generaal van de Brits-Westindische federatie, Lord Hailles, heeft te Port of Spain op Trinidad de eed afgelegd. Hij werd verwelkomd door een menigte van ongeveer 100.000 mensen. Alvorens hij de eed aflegde werd een aantal autoriteiten en leden van het consulaire corps in het gebied der federatie aan hem voorgesteld.

In een rede zeide de premier van Jamaica, Norman Mainly o.a. te geloven in een snelle evolutie van de federatie naar de status van dominion binnen het Britse gemenebest.

Naar zijn mening kan dit in vijf jaren worden bereikt. Lord Hailles stelde in het licht, dat het tot stand komen van de federatie zal leiden tot een verdwijning van de individualiteit der eilanden, waaruit de federatie is samengesteld. Anderzijds, zo zeide hij, zal de federatie niet een onmiddellijke oplossing brengen voor de economische vraagstukken in het Caraibische gebied, doch wel zal zij de bewoners in staat stellen, deze problemen gemeenschappelijk te bestuderen en op te lossen.

De regeringsleiders in de federatie hebben in hun toespraken o.a. een beroep gedaan op Engeland, de Verenigde Staten en Canada, de nieuwe natie behulpzaam te zijn om uit te groeien tot een werkdadig lid van het gemenebest.

Rusland gaat natrium-raket demonstreren

Wenen. — Radio-Boedapest heeft vrijdagavond bericht dat Russische geleerden een nieuwe raket hebben ontwikkeld, waarmee men natrium 100 kilometer de ruimte in kan schieten. Vandaar kan het verscheidene minuten de aarde over vele honderden vierkante kilometer verlichten. Het lichteffect ontstaat als het natrium zich op deze hoogte met zuurstofatomen verbindt, aldus radio-Boedapest, die eraan toevoegde dat de uitvinding in de naaste toekomst zal worden gedemonstreerd.

De olie-activiteiten te Rotterdam

Rotterdam. — Wanneer de thans rond de derde petroleumhaven in aanbouw zijnde tankinstallaties voltooid zijn, zal, zo deelde burgemeester Van Walsum van Rotterdam in zijn Nieuwjaarsrede mede, de opslagcapaciteit van minerale oliën met ongeveer anderhalf miljoen ton toenemen.

De „Esso" gaat in het voorjaar haar nieuwe raffinaderij in het Botlekgebied bouwen. Men rekent er volgens de burgemeester op, dat deze in 1960 gereed zal zijn, terwijl de „Caltex" tegen die tijd haar produktie hoopt te verdubbelen. Gerekend kan dan worden op een gezamenlijke raffinage-capaciteit van omstreeks zeven miljoen ton.

's-Gravenhage. — Dezer dagen is op Schiphol geland de KLM-Viscount „Daedalos". Gezagvoerder was de heer Hawkins. Dit is het negende en laatste toestel van de serie door de KLM-bestelde Vickers 'Viscount 803' machines.

ETNA bedreigt omliggende dorpen met de ondergang

Catania, Italië. — Op de hellingen en aan de voet van de vulkaan „Etna" werden dezer dagen de dorpen gealarmeerd door de aswolken de steenbombardementen en het gerommel, die uitwezen dat de vulkaan weer aan het werken is. Vrouwen vielen in de straten biddend op de knieën terwijl er langzaam gloeiende lava van de hellingen afdaalde. De berg was in een zware mist gehuld. De steen- en aserupties werden tot 1000 voet de lucht in geworpen.

Deskundigen die echter in de afgelopen zes maanden een waakzaam oog hebben gehouden op de onrustige vulkaan, deelden mede dat er voor de dorpen geen onmiddellijk gevaar bestaat.

De dorpelingen echter, die de verschrikkelijke erupties van vier jaar geleden nog in herinnering hebben, toen de lavastroom de muren van de huizen bereikte en wijngaarden en akkers verdwenen onder de woedende hete vuurstroom, hebben besloten een gebedsronde te houden totdat het gevaar geheel geweken zal zijn. Naar het zich laat aanzien, is de noordoostelijke krater van de Etna weer opengebroken.

Voorlopig kan nog niet goed worden uitgemaakt hoe groot het gevaar is, aangezien reusachtige wolken de top van de meest actieve vulkaan van Europa verborgen houden.

Australische pers over Indonesië

Sydney. — In een hoofdartikel achtte de „Sydney Morning Herald" het dezer dagen van de Indonesische regering een grote onbeschaamdheid om aan te nemen, dat Australië zal berusten in roofzuchtige handelingen terwille van het door Indonesië gestelde feit, dat dat land voor Australië de eerste verdedigingslinie vormt. Australië werd stellig niet gedreven door zelfzucht, toen het steun verleende aan Indonesië in de worsteling voor vrijheid van dat land, noch werd de Australische steun aan de uitvoering van het „Colomboplan" ingegeven door eigenbelang. Australië heeft er wel belang bij een buurman, waarmede het vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt, als staat stevig gegrondvest te zien en eveneens, om aan zulk een land hulp te verlenen om zijn moeilijkheden te overwinnen.

„Maar — aldus het blad — van de vriendschap en de goede wil van Australië kan alleen maar te veel worden gevergd door de hardnekkigheid, waarmede de Indonesische regering haar onrechtmatige aktie tegen de Nederlandse belangen voert. Australië zal stellig nimmer in overweging nemen, zich te lenen voor een verachtelijke koehandel, zoals Indonesië die blijkbaar voor ogen heeft."

V.S. op gebied van zuivere wetenschap nog voor

New York. — Prof. Blochintsef, een vooraanstaand Russisch natuurkundige, heeft in een vraaggesprek verklaard, dat de V.S. een voorsprong op de Sovjet-Unie hebben op het gebied van de zuivere (in tegenstelling tot toegepaste) wetenschap. „Maar wij hopen in de nabije toekomst hetzelfde peil te bereiken," aldus de geleerde, die aan het hoofd staat van een delegatie van 4 Russische natuurkundigen. Zij hebben een internationaal symposium in Californië bijgewoond.

Expedities van Hillary en Fuchs verzamelen gegevens over bodemstructuur van de Zuidpool

Wellington. — De vier Nieuwzeelanders, die tegelijk met Hillary de Zuidpool bereikten, zijn Jim Bates (31), Murray Ellis Peter Mulgre (29) en Derek Wright (29). Hillary seinde per radio aan de basis Scott: „Wij zijn allemaal erg moe maar heel blij te zijn aangekomen. Het laatste stuk van de tocht werd afgelegd in mistig en onaangenaam weer". De vier voertuigen op rupsbanden legden over de zeer losse sneeuw niet meer dan gemiddeld vijf kilometer per uur af.

De bedoeling van de expedities van Hillary en Fuchs is gegevens te verzamelen over structuur en relief van de bodem in het Zuidpool-gebied, klimatologische omstandigheden en de invloed welke deze op de mens hebben, en dergelijke, dit alles in samenhang met het werk van expedities van andere landen in het kader van het internationale Geofysische jaar. De expeditie van Fuchs zou in het bijzonder de juistheid van de theorie nagaan volgens welke het Zuidpoolland eigenlijk een eilandengroep zou zijn.

Het landschap waar Hillary en de zijnen doorheen zijn getrokken wordt beheerst door de 1700 meter hoge berg Markham en de 4500 meter hoge berg Kirkpatrick.

Fuch en zijn gezelschap zijn 24 november jl. vertrokken van de basis Schackleton bij de Weddell Zee en in de tweede helft van december op de basis South-Ice, later dan het plan was, aangekomen. Zij reisden bij temperaturen van twintig a vijfentwintig graden onder nul. Fuchs heeft onderweg enkele voertuigen moeten achterlaten. Zelf is hij tot driemaal toe met zijn sneeuwkat in een spleet terechtgekomen. Ook de te verrichten wetenschappelijke waarnemingen vertraagden zijn voortgang.

GEZIEN door een Antilliaan

De grote onwaarachtigheid in de uitzettingszaak de Wit, is het feit dat het nog steeds mogelijk is, een niet in de Antillen geboren Nederlander, zonder vorm van proces en bij politiek besluit uit het land te wijzen.

Wanneer zijn verblijf „niet langer wenselijk geacht wordt met het oog op de zedelijkheid, openbare orde of publicke rust, de veiligheid en het algemeen belang" kan hij op de plane of boot gezet worden, naar Suriname of Nederland teruggestuurd met het verbod ooit terug te keren" (art. 3 P.B. 1945—27).

Dit is het zwaard van Damocles dat onze mede Rijksgenoten boven het hoofd hangt. Eerlijkheidshalve zij vermeld dat deze regeling geen geestesproduct is van deze Regering. Het dateert uit de zg. koloniale periode, in de oorlog als noodwet ontstaan; door gouverneurs en later door Regeringen uit de post-koloniale tijd naar behoefte en vooral naar eigen inzicht in toepassing gebracht.

Het is een gemakkelijk hanteerbaar instrument, een stok achter de deur, een „deus ex machina", die voor vele bestuurders een welkom middel was en kennelijk nog is, om personae non gratae te verwijderen....

Het meest wonderlijke in dit besluit is wel dat het zolang is aanvaard en stilzwijgend geduld....

Het bepalen of de „openbare orde, de veiligheid en het algemeen belang" de uitwijzing rechtvaardigen, lag ter beoordeling van de Procureur Generaal, die zich vroeger uiteraard had te schikken naar de richtlijnen van de welhaast met dictatoriale macht, zonder verantwoordingsplicht, beklede gouverneur.

Thans ligt het ter beoordeling van de Procureur Generaal, die, kennelijk van mening is — let op de woorden in het bevel „in opdracht van de minister van Justitie" — dat hij zich naar de instructies van zijn minister heeft te richten, een opvatting die door sommigen ook in Nederland wordt gedeeld.

Hierdoor is de beoordeling van algemeen belang, veiligheid e.d. een politieke beleidskwestie geworden. Daar echter het beleid t.a.v. bovengenoemde factoren afhankelijk is van de persoonlijke interpretatie van de momentele bewindsman, zal men afhankelijk van de toevallige „kleur" van de Regering, telkens een ander uitleg krijgen....

Dat hieraan grote gevaren kleven is zonder meer duidelijk. Wie kent niet de gevallen uit de contemporaine geschiedenis, waarin personen „in het algemeen belang, publieke rust en openbare veiligheid" worden verbannen, in de gevangenis gestopt, van rechten vervallen verklaard en zelfs ter dood gebracht?

De minister is voor zijn beleid verantwoording schuldig aan de Volksvertegenwoordiging. Wat zulk een vertegenwoordiging betekent, wanneer men op een voldoende en volgzame meerderheid kan rekenen weten wij allen ook. Wat kan de getroffen mede Rijksgenoot eigenlijk nog doen tegen de uitzetting, een zware straf die in feite opgelegd is door een politiek orgaan?

Ondanks de vele mooie en goedgemeende woorden uitgesproken op de Koninkrijksdag, worden in feite, tengevolge van een oorlogsmaatregel onze mede Nederlanders slechts „getolereerd", want zodra zij om een van vermelde redenen „ongewenst" worden beschouwd, kunnen zij op bevel van de P.G. hun biezen pakken.

Als ooit een decreet koloniaal in de slechtste zin des woords was, dan is het op dit moment het anachronistisch Besluit van 1945, dat in schrille tegenstelling geacht moet worden met de geest van gelijkwaardigheid, lotsverbondenheid van alle Rijksgenoten.

Dit is de kern van de zaak de Wit, ontdaan van alle franjes..

Interessant is het te vernemen dat een Antiliaan nooit uit Nederland kan worden uitgezet, wat hij daar ook doet....

Het ontwerp „houdende regeling van toelating tot en uitzetting uit de N.A.", op 29 augustus 1956 aan de Staten ter goedkeuring aangeboden, houdt vele verbeteringen in.

Het dreigend noodlot van de uitzetting wordt er echter in gehandhaafd voor vreemdelingen en voor „ongewenst geachte mede-Rijksgenoten".

In het voorlopig verslag lezen wij o.a. „Het behoeft immers geen nadere adstructie, dat hieruit (nl. de vele beperkingen) begrepen moet worden dat deze Rijksgenoten, die sedert jaren in de Antillen gevestigd zijn, in wezen hier slechts geduld worden. Met de wet in de hand kunnen zij t.at. toch worden uitgezet.... aangedrongen wordt dat deze aangelegenheid zoveel mogelijk op basis van wederkerigheid zal worden geregeld met de bestuurderen van de andere Rijksdelen", aldus enkele leden...

Een vooruitgang is ook, dat terwijl thans dit alszodanig wordt verstaan, zonder uitdrukkelijk te zijn vermeld, in het ontwerp expressis verbis is bepaald dat „hangend het hoger beroep het bevel van uitzetting **niet** wordt uitgevoerd".

Voorts worden de Nederlanders die langer dan twaalf jaren in de Antillen gevestigd zijn enkele privilegies gegeven als bv. „van rechtswege toelating" waarbij t.a.v. de leden van hun wettig gezin bepaald is dat hen „slechts" voorwaarden kunnen worden opgelegd betreffende het werkzaam zijn bij bepaalde werkgever, maatregelen tot bescherming van openbare orde, publieke rust en veiligheid of goede zeden en algemeen belang....

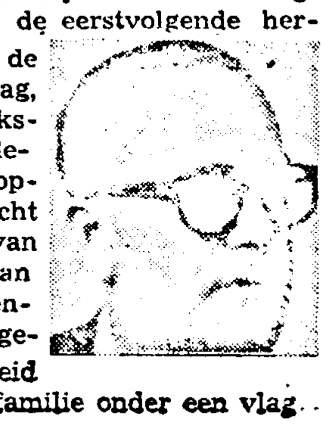
Wat kan men nu doen aan deze schandelijke toestand een einde te maken? T.a.v. de toelating is het begrijpelijk en aanvaardbaar dat men rekening houdt met de geografische beperktheid van de Antillen, de nauwe begrenzing van de economie, de weinig expansierijke werkgelegenheid en het overweldigend jaarlijks bevolkingsaccres. Dit geldt echter niet t.a.v. de uitzetting van reeds lang gevestigde Nederlanders...

Daarom lijkt het ons een primaire taak van Volksvertegenwoordiging en Regering om op hoogst niveau met de andere partners van het Koninkrijk, ter RTC o.a. de kwestie van uitzetting te bespreken teneinde tot een uniforme Rijksregeling te geraken, met een procedure via de onafhankelijke rechter....

Dit kan slechts lukken wanneer alle goedwillende Antillianen, wanneer onze constructieve partijen één front vormen, tezamen met de hier wonende Surinamers en Eur. Nederlanders, die van dit land houden en die voor zichzelf en hun gezin zekerheid willen hebben.

Dan zal de actie tot afschaffing van dit onsympathiek en onwaarachtig besluit dat in strijd is met de geest van het Statuut, de geest van samenwerking met succes bekroond worden.

Als het nieuwe jaar ons dat brengt kan men bij de eerstvolgende herdenking van de Koninkrijksdag, aan de Rijkseenheidsboulevard, pas oprecht en terecht spreken van beleving van lotsverbondenheid, van gelijkwaardigheid en van één familie onder een vlag..

Braziliaanse marine tanker in de haven

Willemstad. — Hedenochtend voer de Braziliaanse marine-tanker „Julia Grande" de Annabaai binnen. De „Julia Grande" brengt een commercieel bezoek en werd vanwege het feit, dat het schip een oorlogsbodem is, aan de ingang van de haven door een gewapende macht begroet.

Nieuwe uitgever en directeur van „La Prensa"

Willemstad. — Vanaf 1 januari 1958 wordt het dagblad „La Prensa" niet meer door de „Ediciones Populares" uitgegeven, zoals tot nu toe, doch door een nieuwe Uitgeverij „De Pers" N.V. Het directoraat is van de „Ediciones Populares" overgegaan op de heer Z. J. Sprong, vroeger redakteur van het ochtendblad „Today".

Het blad wordt, evenals vroeger, gedrukt bij de „Ediciones Populares".

Casino in Hotel Curacao nog niet open

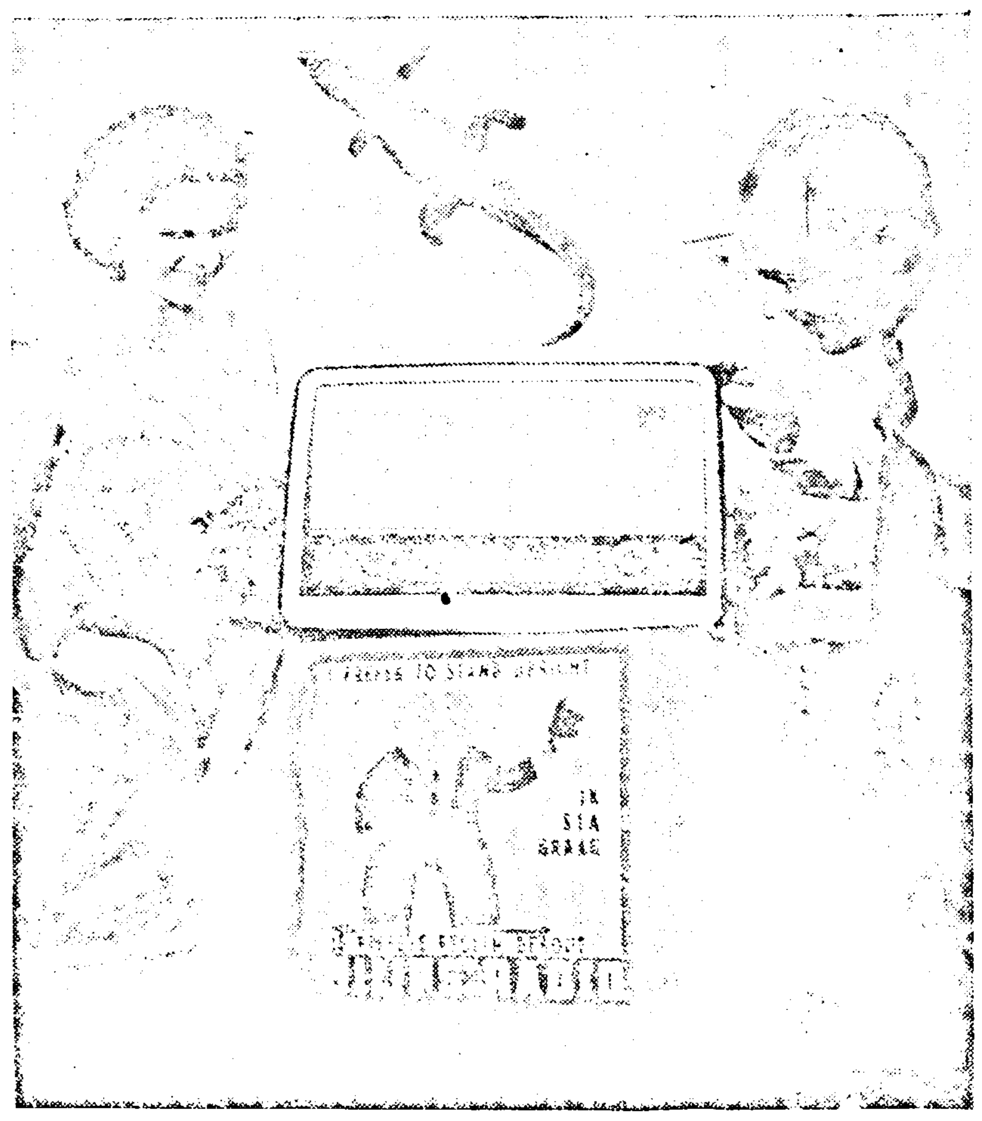
Willemstad. — Het casino in Hotel Curaçao kan nog niet geopend worden. Er is namelijk vertraging ontstaan in de aflevering der speeltafels en verdere benodigdheden. De verwachting is thans, dat nu eind deze maand het casino in bedrijf gesteld zal worden.

Wijziging Landsverordening Bouwcredietbank 1956

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord op de Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening Bouwcredietbank 1956 wordt het volgende gezegd. Dat de Minister van Financiën bevoegd wordt verklaard met de Secretaris van de Bouwcredietbank een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht aan te gaan, betreft geen delegatie van het benoemingsrecht, zoals bedoeld in artikel 13, eerste lid, der Staatsregeling.

De secretaris van de Bouwcredietbank is n.l. geen landsdienaar doch arbeidscontractant, tenzij als secretaris fungeert een door de Gouverneur overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, derde lid sub b, der Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 ter beschikking gestelde landsdienaar. Door het bestaan van de genoemde bepaling der Staatsregeling is delegatie van benoemingsrecht van landsdienaren niet mogelijk. Geen bepaling verzet zich echter tegen een delegatie aan Ministers of anderen van de bevoegdheid met een derde een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht aan te gaan. Waar de secretaris der Bouwcredietbank in de onderwerpelijke verordening wordt genoemd, werd het juist geacht aan te geven, door welke Minister een arbeidsovereenkomst met hem wordt aangegaan. Hierbij wordt aangetekend, dat met betrekking tot het aangaan van arbeidsovereenkomsten door Ministers met derden bereids een algemene delegatieregeling is het leven werd geroepen bij het landsbesluit houdende algemene maatregelen, van de 3de oktober 1957 (P.B. 1957, no. 121). Dat de aanstelling van een secretaris van de Bouwcredietbank voorafgegaan wordt door interne beraadslaging c.q. beslissing daaromtrent in de Raad van Ministers spreekt wel vanzelf, omdat de aanstelling van een belangrijke functionaris het beleid raakt. Ook de terbeschikkingstelling van de huidige functionaris als secretaris van de Bouwcredietbank vond behandeling in voornoemde Raad. Er bestaat echter geen bezwaar tegen, te zijner tijd een bepaling in het reglement van orde voor de Raad van Ministers op te nemen, welke een Raadsbeslissing terzake uitdrukkelijk voorschrijft. Aan de suggestie om de functie van secretaris van de Bouwcredietbank in de Bezoldigingsregeling op te nemen meent de Regering thans nog niet te kunnen voldoen, omdat de Bouwcredietbank zich nog in een ontwikkelingsperiode bevindt, in verband waarmede de juiste waardering dezer functie nog niet kan plaats vinden.

Te zijner tijd zal overigens worden beoordeeld in hoeverre de constructie der Bank opneming van het personeel in de Bezoldigingsregeling toelaat en of er alsdan termen zijn opneming in de Bezoldigingsregeling te overwegen.

Gisteravond werd de heer De Bruyn verrast, toen hij via de Wereldomroep hoorde, dat hij een prijsvraag had gewonnen. Als prijs kreeg hij een Philips-radiotoestel. De foto toont de trotse winnaar (rechts) met vrouw en zoontje (links) en in het midden de prijs.

De heer de Bruyn won prijsvraag van de wereldomroep

Willemstad. — Enige tijd geleden werd door de heer Jan Gerritse, omroeper bij Radio Nederland wereldomroep, de Bongo club gesticht voor luisteraars op het Westelijk halfrond. Door schrijven van een brief aan de heer J. v/d Walle Chef West Indische afd. Radio Holland wordt men lid van deze club.

Elke vrijdagavond werd nu voor de leden een quiz vraag gesteld en bij goede beantwoording hiervan kreeg men een prijsje, maar op eigen verzoek van de leden, is men er toe overgegaan om er een soort competitie van te maken, waarbij men voor elke goede inzending punten kreeg. Ook kon men punten krijgen als men brieven schreef aan Radio Holland over de ontvangst op Curaçao.

Zoals elke vrijdagavond zat ook deze week weer de heer de Bruijn van de Rooseveltweg 517 met zijn oor tot in het toestel naar dit programma te luisteren, alleen noteerde hij dit keer geen vraag, maar zat hij te popelen om te weten te komen wie de winnaar was van deze prijsvraag, hetgeen gisteravond om 19.05 bekend werd gemaakt. En nauwelijks hoorde hij zijn naam omroepen, of de heren Frank Marchena en Max Wederfoort respectievelijk directeur en boekhouder van de firma Marchena Moron en Co., distributeurs van de Philips radio's op de Nederlandse Antillen, binnenkwamen, een splinternieuwe Philips radio model B 5-X 65 A torsend. Een goed begin voor 1958 waarmee we de prijswinnaar van harte gelukwensen. Opgemerkt moet hier worden hoe keurig de zaak was uitgetimed, waardoor de heer de Bruijn volkomen werd verrast. Inderdaad een service van Philips en Radio Holland die zeker vermeld dient te worden.

Landsverordening tot het heffen van omzetbelasting op in het binnenland bereid bier

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot het heffen van een omzetbelasting op in het binnenland bereid bier, wordt het volgende gezegd. Kort geleden is de Regering door enkele personen, in verband staande met de Amstelbierbrouwerij N.V., gevestigd in Nederland, benaderd met de mededeling dat zij, tezamen met anderen, voornemens zijn alhier een naamloze vennootschap op te richten ten doel hebbende het vestigen en exploiteren van een bierbrouwerij op Curaçao.

Een vestigingsvergunning voor deze op te richten naamloze vennootschap werd bereids verleend.

Uiteraard staat de Regering sympathiek tegenover een dergelijke vestiging, aangezien deze wederom een stap is in de ingeslagen weg ter verbreding van de economische basis van de Nederlandse Antillen, beoogd bij de totstandkoming van de Landsverordening industrievestiging en hotelbouw 1953.

Wil het in de Antillen te brouwen bier zich hier een plaats veroveren, dan zal de consumentenprijs lager moeten zijn dan die van geïmporteerd bier. Met dit voor ogen hebben de verzoekers dan ook aangedrongen op een regeling van de te betalen verbruiksbelasting op het hier gebrouwen bier, dat hen in staat zal stellen aan deze voorwaarde te voldoen. Het is uiteraard bekend dat bij consumptie van lokaal bier daarop geen invoerrechten geheven kunnen worden. Verlies zonder meer van deze invoerrechten kan uiteraard niet overwogen worden. Ter vervanging van deze derving echter zal een andere belasting geheven moeten worden, hetzij een accijns, hetzij een omzetbelasting. De vorm van omzetbelasting is gekozen (evenals men dat in Suriname deed) omdat het systeem van deze heffing het eenvoudigst uitvoerbaar is en toch voldoende waarborgen biedt voor een juiste controle.

Het voorgestelde tarief der belasting houdt verband met de omzet der brouwerij. Naar mate de omzet groter is, is de kostprijs per hl, lager en dus de belasting per hl. hoger. Door voorts de belasting niet te stellen op een vast bedrag per hl., zoals bij en accijns het geval is, doch op een percentage van de geldelijke omzet, wordt bereikt dat de belasting niet alleen bij toeneming van de omzet, doch ook bij verhoging van de verkoopprijs hoger wordt.

De derving van invoerrechten zal naar de mening van de Regering wel meevallen. Het is n.l. een overal voorkomend verschijnsel dat door vestiging van een lokale brouwerij de totale bierconsumptie omhoog gaat. De praktijk heeft zulks in andere landen (o.a. Suriname) uitgewezen. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat dit verschijnsel zich op Curaçao niet zal voordoen. De Regering schat, bij een veracijnsde omzet van de lokale brouwerij van 9.000 hl. tot 19.800 hl., een terugloop in de totale ontvangsten van ƒ 185.000 tot ƒ 26.000.—, terwijl naar eenzelfde schatting bij een hogere omzet van lokaal bier de totale ontvangsten zelfs zullen vermeerderen.

Wijziging Landsverordening Hazardspelen 1948

Willemstad. — In de Memorie van Toelichting op de Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening Hazardspelen 1948, zegt de minister: De voorgestelde wijziging heeft ten doel de mogelijkheid te openen, dat ook ingezetenen van de Nederlandse Antillen deelnemen aan de hazardspelen in het hotel of de hotels, waarvoor de Gouverneur vergunning tot het exploiteren van hazardspelen heeft verleend. Het kan immers voorkomen, dat een ingezetene-zakenman van de Nederlandse Antillen zich alhier met een buitenlandse zakenrelatie in een hotel bevindt, waaraan een casino is verbonden. Indien nu deze buitenlandse zakenrelatie zich zou willen begeven naar het casino, zou bij de vigerende wettelijke bepalingen de Antilliaanse zakenman zich moeten terugtrekken, omdat hij niet mag worden toegelaten tot het casino. Dit kan tot onaangename situaties leiden.

De afgifte van toegangsbewijzen aan ingezetenen zal beperkt blijven tot hen, die in een zodanige relatie staan tot de niet-ingezetene, die in het bezit is van een toegangsbewijs, dat de wenselijkheid om de betrokken ingezetene een toegangsbewijs te verstrekken voldoende aanwezig is.

Uit utiliteitsoverwegingen is in plaats van „de Toeristencommissie" thans het plaatselijk hoofd van politie, met recht van substitutie, aangewezen om de toegangsbewijzen af te geven. Het behoeft geen betoog, dat deze aanwijzing de bevoegdheid van de minister van Justitie om richtlijnen te stellen onverkort laat.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — In het tijdvak van 23 tot en met 29 december 1957 zijn de volgende voorwerpen als gevonden bij het hoofdbureau van politie afgeleverd: 2 sleutels aan ring en reklame-plaatje; 2 sleuteltjes aan sleutelhaak; 1 dameshandtas, inh. o.a. damesbril, ring en papieren t.n.v. G. A. Sielonero; 1 zwart lederen portemonnee inh. 3 foto's; 1 paar nieuwe zwarte damesschoenen met bon van Jose Faermann; 1 nieuwe crèmekleurige damestas met bon van Casa Los Dos Amigos; 1 nieuwe blauwrood-geblokte vlinderdas; 1 fototoestel „Kodak Brownie"; 2 portefeuilles inh. o.a. rijbewijs en foto's t.n.v. W. L. Eugenia; 2 gekleurde nieuwe wollen handtassen; 1 lichtblauwe damespullover; 1 witte plastic damesportemonnee inh. geldsbedrag; 1 Nederlands (Suriname) paspoort t.n.v. L. A. King; 1 lichtbruin sleuteletui met 1 sleutel; 1 sleuteletui met 3 sleuteltjes; 1 balhoorn; 1 yale-sleuteltje aan sleutelkettinkje; 1 lederen sleuteletui waarin 6 sleutels en een mes; 1 lot Landsloterij, trekking dd. 2 januari 1958; 4/10 lot Landsloterij, trekking dd. 2 januari 1958; 1 bruin lederen tas; 1 wit babyschoentje; 1 sleutel, genummerd 377; 1 brief (afz. Mauline Bernadina, wonende Coloradoweg nr 11, alhier).

Nadere gegevens omtrent bovengenoemde voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5 A, alhier.

AGENDA

Voor Cinelandia, Roxy en West End, zie advertenties elders in dit blad.

Caribe.

Zaterdag 4 jan. om 6.30 uur „Five steps to danger" en om 8.00 uur n.m. „Tarzan and the last Safari".

Zond 5 jan. om 6. n.m. „Garbancito de la mancha" en om 8.00 uur n.m. „The man who never was".

Week end dienst Botica's

Gedurende dit weekend is botica Nueva belast met de wacht aan de Punda zijde en botica Americana is belast met de wacht aan de Otrabanda zijde.

Begrafenisverloven:

Gedurende dit weekend is de heer A. H. de Windt P. L. Jansenstraat 43 Tel. 12256 belast met de afgifte van begrafenisverloven.

C.P.N. Wachtdienst.

Gedurende dit weekend is de heer R. Fuld belast met de wacht op de Pletterij.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Gedurende dit weekend zijn de volgende benzine stations geopend:

Servicenter — Cas Cora weg
Bakhuis — Berg Alteena
Winkel & Zn. — Rio Canario
Winkel Sucs — Hendrikplein
v. d. Mark — Cas Chiquito
Scheidelaar — Mundo Nobo

Wit Gele Kruis

Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Veeris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel: 2307
Van 18.30 — 7.00 J. Kokshoorn tel: 2470—2307
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2 Weis afo. tel: 43351
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst;
J. W. Marmens tel: 4394

Geneeskundige Dienst:
Dr. Blok tel: 4229
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3086.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054
(Zond) W. Punt tel: 2580

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 18.00 tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 G. H. v. Leeuwen tel: 2054
Van 8.00 — 8.00 W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel: 2276/2098
A. de Kater
Van 17.30 — 7.30 J. Marcussen tel: 3780

Theater Asiento:
"There is always tomorrow"
(Zond.) „Lizzie"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Filmliga Curacao

Willemstad. — De Filmliga Curaçao zal woensdag 8 januari as. des avonds om half negen in het theater Asiento te Emmastad vertonen de film **„The Ruthless One"** van Dougles Gordon (Shell Film Unit, Engeland, 1956).

Een bijzonder mooie en boeiende dokumentaire in Eastmancolour over het leven van de sprinkhanen en de bestrijding van de sprinkhanenplaag. De film, welke werd vervaardigd in samenwerking met het Anti-Locust Research Centre in Londen, werd welwillend ter beschikking gesteld door de N.V. CPIM.

Als tweede film wordt vertoond **„Les Mauvaises Recontres"** (Gevaarlijke Ontmoetingen) van Alexander Astruc (Frankrijk, 1955). In de hoofdrollen Jean Claude Pacal, Anouk Aimee, Gaby Sylvia en Philipe Lemaire.

Uit een enquête, die twee jaar geleden onder de Franse filmcritici werd gehouden, bleek „Les Mauvaises Recontres" bijzonder hoog aangeschreven te staan. Vele critici noemen het zelfs de beste film, die in 1955 in Frankrijk werd gemaakt. Voor het oog is het een bijzonder fascinerende film. In de beelden, die elkaar in vaak verrassende originaliteit opvolgen, merkt men onmiddellijk iets totaal nieuws. Pas aan het slot vinden wij woorden ervoor: ze zijn zeer koel en fel geladen tegelijk en dit geeft de film waarin het talent van de regisseur Alexander Astruc zich met grote zekerheid utspreekt, een geheel eigen sfeer.

Londen. — De Britten hebben dit jaar een rekord gevestigd in Kerstinkopen. Er werd voor meer dan 2,1 miljard pond sterling gekocht aan feestaankopen.

Rome. — Het bestuur van de neofascistische „Italiaanse Sociale Beweging" heeft de uitgave van het dagblad „Il Popolo Italiano" gestaakt teneinde „alle krachten te concentreren op de komende verkiezingscampagne".

Los Angeles. — De Amerikaanse tijdschriften „Confidential" en „Whisper" zijn te Los Angeles schuldig bevonden aan de verspreiding van zedenkwetsende verhalen en elk veroordeeld tot een boete van 5000 dollar.

Geen carnet of triptiek meer nodig voor Duitsland, Zweden en Zwitserland

's-Gravenhage. — Voortaan kunnen personenautomobilisten de Duitse, Zwitserse en Zweedse grenzen passeren zonder carnet of triptiek. De drie landen volgen met de afschaffing van deze grensdokumenten het voorbeeld van Oostenrijk. De K.N.A.C. deelde het volgende mede over de vergemakkelijking van het internationale verkeer.

Bij de Oostenrijkse grenzen wordt sinds 1 juli 1957 geen carnet of triptiek meer gevraagd voor personenauto's, motorrijwielen, bromfietsen en invalidewagens. Een triptiek of carnet is daar nog wel vereist voor andere soorten motorrijtuigen en voor aanhangers (ook voor kampeeraanhangwagens).

Oostenrijk heeft het de personenautomobilisten nog gemakkelijker gemaakt door (al eerder) de internationale rij- en wagenbewijzen af te schaffen. Zweden en Zwitserland hebben deze zelfde maatregel genomen, Duitsland echter nog niet.

In Duitsland geldt de afschaffing van carnets en triptieken voor particuliere personenauto's, motorrijwielen, bromfietsen en voor aanhangers achter deze voertuigen. De afschaffing geldt hier dus niet voor andere soorten motorrijtuigen, zoals vrachtauto's, autobussen en dergelijke.

Zweden vraagt helemaal geen carnets of triptieken meer, noch voor particuliere, noch voor commerciële motorrijtuigen. Ook vrachtauto's, autobussen en dergelijke gaan dus wat deze dokumenten betreft bij de Zweedse grenzen vrijuit. Het passeren van de Zweedse grens wordt slechts aangetekend op de groene kaart. Voor bromfietsen blijft wel een grensdokument nodig.

Zwitserland heeft triptieken en carnets per 1 januari 1958 afgeschaft voor particuliere personenauto's en motorrijwielen. De KNAC tekent hierbij nog het volgende aan. Men houde er rekening mee, dat de invoerrechten voor motorrijtuigen in bovengenoemde landen niet zijn afgeschaft. Ten aanzien daarvan geldt onverminderde aansprakelijkheid. Dit betekent, dat bepalingen zoals die omtrent de duur van het verblijf met een auto in deze landen, omtrent de verplichting tot wederuitvoer, het domicilie van degeen, die tijdelijk een motorrijtuig invoert en vooral ook verbod om een tijdelijk ingevoerd motorrijtuig aan een inwoner van het desbetreffende land in gebruik af te staan, in volle omvang blijven bestaan.

Alle bepalingen betreffende de groene kaart blijven uiteraard eveneens onverminderd van kracht.

Spionnen in POLEN gearresteerd

Warschau. — Volgens het Poolse persbureau P.A.P. zijn twee spionnen, die militaire inlichtingen voor de Amerikaanse geheime dienst zouden hebben verzameld, gearresteerd. Zij zouden het ontwerp van een der laatste modellen van een straaljager van het type Mig hebben bemachtigd.

EN TOCH....

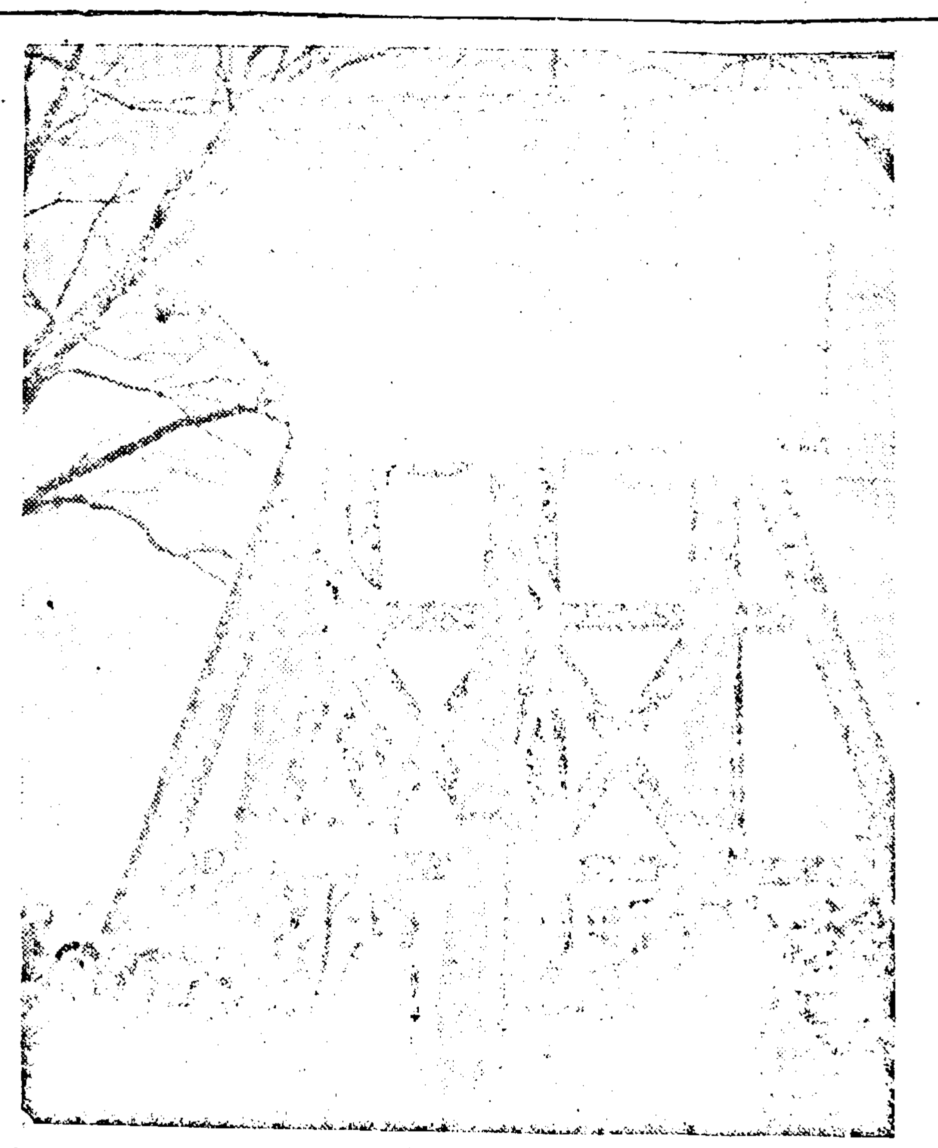
Een jeugdleider inspecteert zijn troep en ziet een jongen niet helemaal rechtop zitten. Met de punt van zijn schoen geeft hij hem een zacht stootje tegen zijn zitvlak. Hevig verontwaardigd kijkt de knaap om. Hij is boos. „Tut-tut-tut, kalm aan" zegt de leider. De jongen blijft boos en toont zich heel de bijeenkomst lang onwillig.

Meneer de leider, u heeft jongensachtig willen doen bij uw jongens en vindt deze knaap vreselijk licht geraakt en overdreven.

En toch........ bent u fout. Volgens de opvattingen van de mensen hier geldt een trap of wat daarop maar enigermate lijkt als een grove belediging, als mensonterend. En dat zit heel diep! Geloof me. U voelt dat niet aan en ik ook niet, maar alle curaçaoenaars wel. En met de gevoelens van een volk dient men rekening te houden. Wij worden ook niet graag gekrenkt.

Curaçao is Holland niet.

K.

Nog steeds is het de gewoonte in enige dorpen in het zuidoosten van Friesland, om aan het einde van het jaar het zg. „Thomasluiden" te houden. Hierbij lossen de luiders elkaar getrouw af. Op de foto: de klokkestoel bij Katlijk, in de buurt van Heerenveen.

Vlucht om de wereld mogelijk

Moskou. — De Sovjet-Russische invlieger D. V. Gaponenko, die kortgeleden een vlucht met een Russische straalbommenwerper heeft medegemaakt, heeft te Moskou verklaard, dat het „maken van een vlucht om de wereld, zonder tussenlanding of brandstof-inneming, in elk geval voor de Sovjet-vliegers mogelijk is".

Gaponenko, die geen verdere bijzonderheden verstrekte, verklaarde nog, dat dergelijke vluchten „onze opvattingen over de afmetingen van de aarde totaal zullen wijzigen".

„De aarde komt ons niet meer ontzaglijk voor en het maken van een vlucht rondom de aardbol is voor ons niet meer iets buitengewoons", aldus Gaponenko.

Ook in de Sovjet-Russische pers zijn, als gemeld, berichten over een dergelijke vlucht verschenen. Ook hierin werden echter geen nadere bijzonderheden verstrekt.

De staal- en kolenproduktie van de E.G.K.S.

Luxembourg. — De totale staalproduktie van Italië, Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk en West-Duitsland, de landen van de Europese gemeenschap voor kolen en staal, in de laatste twee jaar hoger gestegen is dan de produktie van de Verenigde Staten, Engeland of de Sowjet-Unie. Volgens de hoge autoriteiten van de gemeenschap was de toename bij de E.G.K.S. 5,3 procent van Engeland 4,8 procent en van de Sowjet-Unie 4,1 procent. De produktie van staal in de Verenigde Staten was stationair gedurende periode van 1956 tot 57.

Doch de kolenproduktie van de gemeenschap daalde een miljoen ton gedurende 1957. Dit jaar werd er 248 miljoen ton geproduceerd vergeleken met 249 miljoen het vorig jaar (1956) Voor deze teruggang wordt het personeeltekort in de kolenmijnen in de Europese landen aansprakelijk gesteld, benevens de concurrentie uit de Verenigde Staten.

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

25—37 In een dichte drom vallen de piraten de vier Noren, die op de smalle richel moedig stand houden, aan. Axe's laatste twee pijlen zijn gauw verschoten en de jonge boogschutter heeft nu ook het zwaard gegrepen. Eric en zijn mannen vechten als duivels, maar al doen zij menige tegenstander in het stof bijten, toch is het duidelijk, dat ze de strijd niet lang meer kunnen volhouden. Svein is de eerste die het opgeeft; verzwakt door bloedverlies zakt de reus door de knieën. Vastbesloten zich niet over te geven, zetten de anderen de wanhopige strijd voort. Dan ziet de Noorman in het heetst van het gevecht tot zijn verbazing de wankelende gestalte van de zwarte aanvoerder naderbij komen en zijn mannen iets toeschreeuwen, waarop dezen ogenblikkelijk ophouden met vechten. Ook Eric en zijn mannen staken de strijd en wachten af, wat er staat te gebeuren. Een ogenblik blijft de zwarte Viking bewegingloos staan en overziet zijn sterk gedunde troep. Waarschijnlijk overlegt hij, dat, al kan hij deze strijd winnen, hij de meeste krijgers kwijt zal zijn, voor het zo ver is. Zijn koude, doordringende stem klinkt tot de vier mannen op. „Ik ben Hake, zoon van de kormak, de Viking; jullie zijn Noren, nietwaar?" En zonder het autwoord af te wachten, gaat hij voort: „Ik wil jullie een goed voorstel doen, Laat je wapens dus zakken en kom van die richel af!" Eric wisselt een snelle blik met zijn mannen, die het zaakje al evenmin vertrouwen. Svein komt overeind en grijnslacht minachtend, terwijl Halfra in de lucht tuurt, alsof er geen zeerover in de buurt was.

„We komen niet van die richel af", zegt Eric koel. „En indien ge een voorstel hebt, kunt ge naar boven komen". Hake haalt even zijn schouders op. „Geef me vrijgeleide en ik kom", zegt hij met een hooghartige glimlach. Dit doet Eric en terwijl de piraten dicht aaneengesloten, argwanend toekijken, komt de man inderdaad ongewapend naar boven.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door *L. J. SCHMIDT*

64

„Ik ben het met uw zienswijze volkomen eens", zei Bruins. „Terwijl de auto van de inspecteur hierheen werd gebracht, keerde de andere wagen op de weg en hield zich gereed om weg te rijden, zodra degene, die de wagen had weggebracht, terug zou zijn. De auto van de inspecteur staat dan ook in de richting van het dorp Lage Zwaluwe en Terheijden, kwam dus van de hoofdweg. Voor alle zekerheid zou ik gaarne het terrein hier vlak omheen willen onderzoeken en hetzelfde doen op het kruispunt van deze weg met de hoofdweg."

Aldus geschiedde. Ze vonden evenwel geen enkel spoor van een worsteling of van bloed, noch het lichaam van de inspecteur.

„We kunnen nu met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aannemen, dat de inspecteur in de andere auto is ontvoerd. Men wilde hem levend in handen krijgen."

„Dat ben ik helemaal met u eens, meneer Bruins," stemde de opper in, „maar daarmee komen we niet veel verder, want ik waag het de vraag te stellen waarheen is die auto verdwenen?"

„Deze vraag is logisch, maar er is nog een andere vraag, die van veel meer belang is: waar kwamen de daders vandaan? Laten we trachten een antwoord te vinden.

De inspecteur kreeg om één uur vannacht berichten uit Brussel, belde de H.I. op en kreeg toestemming onverwijld naar Brussel te vertrekken. Om ongeveer twee uur ging hij op weg. Daardoor is het volkomen uitgesloten, dat de bende kon weten, dat hij naar Brussel zou gaan, met andere woorden, het is uitgesloten, dat zij van te voren maatregelen hadden kunnen nemen om hem te overvallen. De dood van Brentano in Brussel heeft......"

De opper viel hem in de rede:

„Ik weet niet waar u het over heeft. Wie is die Brentano?"

„U heeft gelijk, maar laat mij hardop denken...... de dood van Brentano is onverwijld rondgeseind, natuurlijk in code. Toen de bende in Den Haag dat hoorde, is er alarm geslagen en hebben ze willen weten wat de Haagse politie ging doen, waaruit logisch voortvloeit, dat ze het huis van de inspecteur onder bewaking stelden. Daar zagen ze om ongeveer twee uur de inspecteur in zijn wagen stappen...... Zij er achter aan. Toen hij de weg naar Rotterdam insloeg, begrepen ze, dat hij overleg ging plegen met de Belgische politie en dat moest worden verhinderd. Ze besloten hem te overvallen. Gaan de heren akkoord?"

„Ja," zei de opper. „Ze hadden geen gelegenheid anderen in de zaak te betrekken."

„Juist," zei Bruins, maar wachtte even alvorens verder te gaan.

„Zij hadden wél gelegenheid om in de wagen een plan voor de overval te beramen. Wat was dat plan? Wel, als hij de Moerdijk was gepasseerd, kon hij verschillende wegen volgen, het kwam er op aan, hem zo dicht mogelijk bij de Moerdijk te pakken te krijgen, maar dat was alleen mogelijk, als ze er eerder waren dan de inspecteur. Ze moesten hem derhalve voorbijrijden, wat in het geheel niet moeilijk was, want hij reed op de autowegen altijd met een snelheid van 70 kilometer.

Nu moest nog het punt bepaald worden, waar zij de overval zouden plegen. In de nacht lukt het altijd aan de hoofdweg een auto aan te houden. Je zet je wagen aan de kant van de weg, de schijn gevend, dat je panne hebt. Zodra de bewuste auto nadert, loop je hem, met je armen zwaaiend, tegemoet. De ander loopt argeloos in de val en is direct bereid hulp te verlenen. Hij stopt en...... daarmee is zijn lot bepaald. Maar een sluw stel als waarmee wij te doen hebben, lost dit niet zo eenvoudig op. Zij kunnen het slachtoffer wel uit de wagen halen, maar dan blijft deze onbeheerd staan en vormt een stomme aanklacht. Het is daarom, dat ze als punt van overval dit kruispunt hebben genomen, waar zij de auto konden wegrijden."

„Ik ben het geheel met u eens," zei de opper. „Ze zijn de inspecteur voorbijgereden en sloegen hier hun slag."

„En toch konden ze daarmee niet volstaan, want wanneer ze ergens onderweg de inspecteur passeerden, reden ze ook andere wagens voorbij. Hoe moesten ze nu weten dat de wagen van de inspecteur en geen andere naderde. Je ziet alleen een paar lichten aankomen. Daarom was het nodig op een paar honderd meter afstand een waarnemer te plaatsen, die met een zaklantaarn een sein moest geven, dat hij daar passeerde. Dat kan gemakkelijk, want de weg is hier kaarsrecht."

„Verduiveld, dat lapt u hem," zei de wachtmeester. „En het mooiste is, dat ik er niets tegen in kan brengen."

Bruins dacht weer enige ogenblikken na, gespannen gadegeslagen door de beide anderen.

„Nu is het van belang te weten te komen, hoeveel man er in de overvalwagen zaten."

„Dat kunt u niet oplossen," besliste de opper, maar Bruins vervolgde: „Als er maar één man in de wagen had gezeten, was een poging tot overval volkomen uitgesloten. Wanneer er twee man in de wagen hadden gezeten, was het niet mogelijk geweest, de andere wagen de zijweg in te rijden want dan was er ook maar één man overgebleven voor de overval, omdat de ander het sein moest geven. We kunnen dus gerust aannemen, dat er drie man in de wagen zaten. Toen ze wegreden, waren er drie man en een bewusteloze."

„Waarom een bewusteloze?" vroeg de opper.

„Wel, omdat men niet met iemand in een wagen kan zitten, die geboeid is en een prop in zijn mond heeft. Ze hebben hem natuurlijk een injectie gegeven."

„Het is toch niet aan te nemen, dat ze dat goedje bij de hand hadden," merkte de wachtmeester op.

„Hadden ze het niet, dan zouden ze van de overval hebben moeten afzien, omdat er dan veel te veel risico aan verbonden was," besliste Bruins. „Ze waren dan naast hem gaan rijden en hadden hem neergeschoten. Ze kwamen tot het besluit, hem levend in handen te krijgen, omdat ze dat zonder risico konden doen."

(Wordt vervolgd)

„The Spy's Bedside Book"

BELEVENISSEN VAN GEHEIME AGENTEN

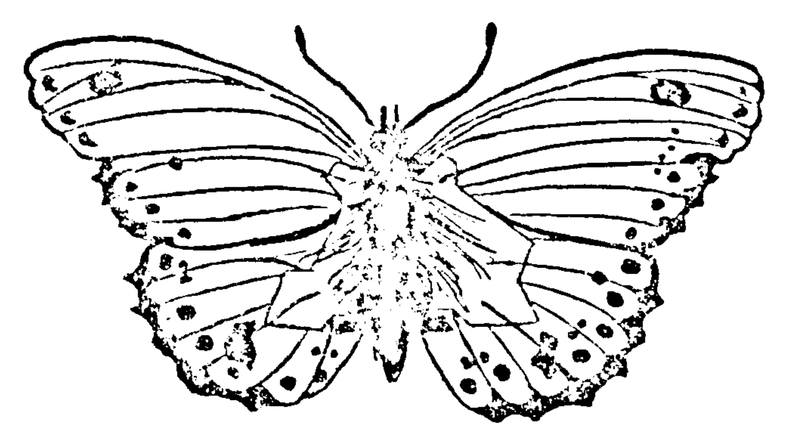
(Van een bijzondere medewerker)

Het beroep van spion staat bij de mensen niet in hoog aanzien. In het gunstigste geval beschouwt men het bestaan van dit soort lieden als een noodzakelijk kwaad, en weinigen zouden ooit persoonlijk met een spion in kennis willen komen. Men weet dat er in de hele geschiedenis van de mensheid altijd gespioneerd is, en dat er ook in de toekomst altijd gespioneerd zal worden. Ieder land heeft zijn spionnen, of het nu een dictatoriaal geregeerde staat of een nette parlementaire monarchie is. Maar iedere regering praat er maar liefst zo min mogelijk over, niet alleen om de identiteit van de geheime agenten te verbergen, maar ook omdat het bezit van een geheime of veiligheidsdienst eigenlijk een beetje gênant gevonden wordt.

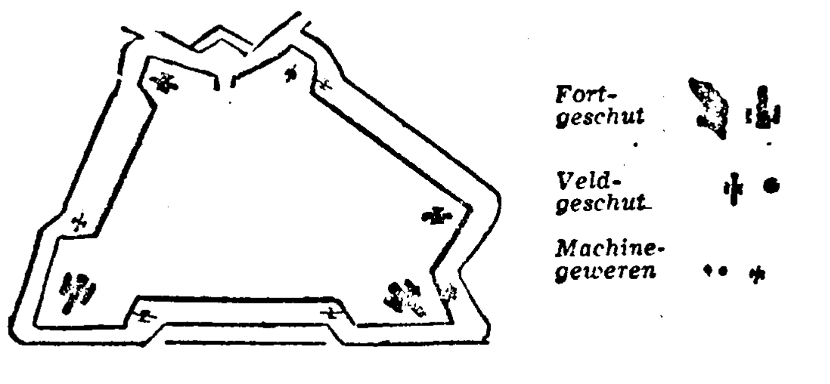
Maar al moeten we dus allemaal niet veel van spionnen hebben, we l e z e n er graag over. De hele wereldliteratuur, van de oudste tijden tot nu toe, wemelt van deze geheimzinnige personages. We vinden ze in de „Hamlet" van Shakespeare en in de „Gysbreght" van Vondel, in de werken van de Griekse klassieken en in de romans van Somerset Maugham. Zonder spionnen zouden de auteurs van detective-verhalen geen raad weten, en zelfs in de kinderboeken komen de vermomde verspieders veelvuldig voor.

Maar meer fascinerend nog dan de verzonnen vertelsels over spionnen, kunnen de ware verhalen zijn, die ons in de vorm van officiële rapporten of mémoires onder ogen komen. Soms komen ons de verrichtingen van de gefantaseerde spionnen meer aannemelijk voor dan de fantastische activiteiten van de echte geheime agenten.

Graham Greene — die zelf in zijn romans heel wat spionnen ten tonele voerde — heeft, samen met zijn broer Hugh, zojuist een bloemlezing*) samengesteld van spionverhalen. Het is een mengsel geworden van „fiction" en „non-fiction", en soms is het bepaald niet gemakkelijk uit te maken, of een bepaalde vertelling nu tot de ene of tot de andere categorie behoort. Slechts de namen van de schrijvers en de bronvermeldingen achter in het boek kunnen ons in twijfelgevallen uitsluitsel geven.

Baden-Powell vertelt in zijn boek „My Adventures As a Spy" (1915) hoe hij eens zogenaamd op de vlinderjacht ging in Dalmatië, en hoe hij in tekeningen van gefantaseerde vlinders militaire geheimen verborg. De boven- en onderstaande schetsen uit Baden-Powells boek werden door de schrijver van de volgende toelichtingen voorzien: „Deze schets van een vlinder bevat in het centrum van de tekening de contouren van een fort en geeft de positie en de sterkte van het geschut weer. De tekens op de vleugels tussen de lijnen betekenen niets, maar die welke op de lijnen zijn aangebracht duiden de aard en de grootte van de stukken geschut aan, volgens onderstaande aanwijzingen.

De positie van ieder stuk geschut is op de plaats binnen de omtrek van het fort op de vlinder waar de lijn, die van een teken is voorzien, eindigt. De kop van de vlinder is naar het noorden gericht.

Een bloemlezing samengesteld door Graham Greene en Hugh Greene

Wat bijvoorbeeld te denken van het onderstaande fragment, waarin een spion van zijn werk vertelt:

„Als ik een missie in het buitenland moest vervullen, kreeg ik instructie een kunsttand in mijn gebit te laten zetten. Die kunsttand bevatte genoeg vergif om me in dertig seconden te laten sterven, indien ik in handen van de vijand viel. En om helemaal zeker te zijn, droeg ik een ring, waarin, onder een grote blauwe steen, een gouden capsule met cyaankali was verborgen".

Dit is geen passage uit een verhaal van Edgar Allen Poe maar een paragraaf uit de mémoires van Schellenberg, die, onder Hitler, hoofd was van de Buitenlandse Afdeling van de Duitse Geheime Dienst.

En is bijvoorbeeld het verhaal van de kamerdienaar van de Britse ambassadeur in Ankara, die midden in de tweede wereldoorlog de Duitsers zijn diensten aanbood, niet veel ongeloofelijker dan de belevenissen van Ashenden. Toch is de eerstgenoemde episode (welbekend onder de naam „Operation Cicero") geschiedenis, terwijl Ashenden de titelrol speelt in een van de romans van Somerset Maugham.

Graham Greene en diens broer vergasten ons in hun bundel sterke verhalen op niet minder dan 73 gruwelijke, humoristische en soms zelfs ontroerende fragmenten uit langere werken. (Een mooi voorbeeld van een bepaald aangrijpende vertelling is de passage uit Graham Greene's eigen novelle „The Basement Room"; het verhaal van het jongetje dat de ongeziene getuige is van de arrestatie van zijn vader een gebeurtenis waarvan hij de draagwijdte niet begrijpt maar des te sterker aanvoelt).

In de diverse hoofdstukken van het boek worden een aantal aspecten belicht van het gevarieerde beroep van spion. In het deel „Onverwachte ontmoetingen" worden we bijvoorbeeld getracteerd op de vernietigende beschrijving die de Franse schrijfster Colette geeft van haar eerste confrontatie met de beruchte Mata Hari, „een danseres die niet veel danste" en wier kwaliteiten zich bepaalden tot een goed figuur en veel raffinement. („Zij een Oosterse? Praat geen onzin! Hamburg, Rotterdam of misschien Berlijn").

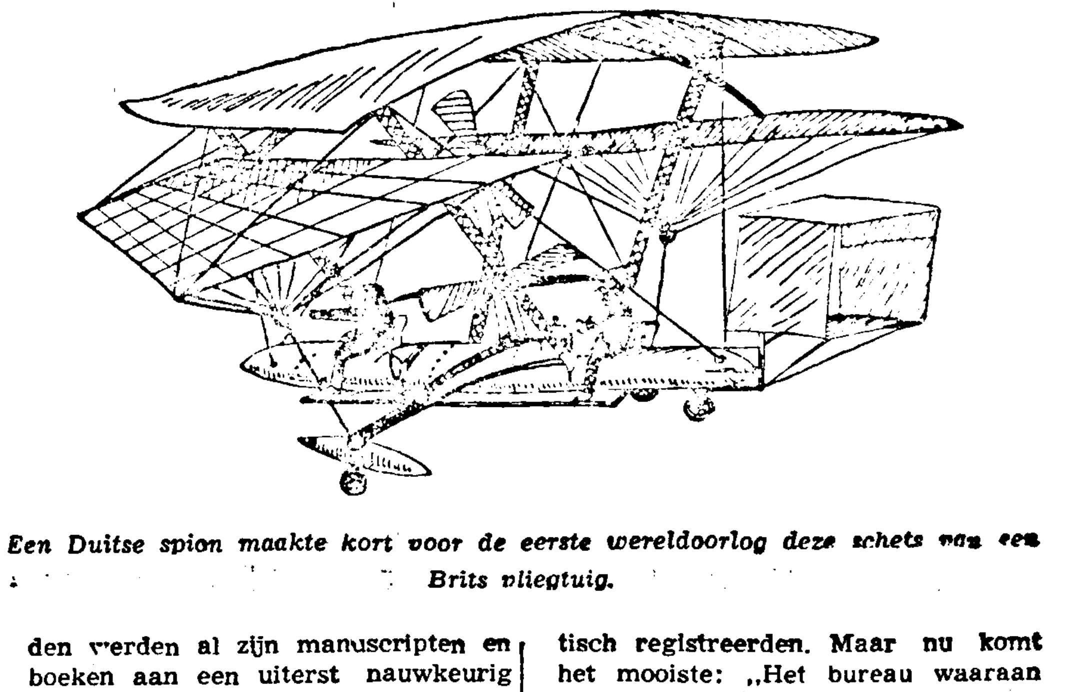
In het hoofdstuk over „De foefjes van het beroep" lezen we een historisch verhaal uit de eerste wereldoorlog.

Toen in 1916 de Britten in moeilijkheden waren gekomen, omdat zij hun strategische plannen niet verder ten uitvoer konden brengen, besloten zij de Duitsers met valse documenten om de tuin te leiden. Zij stuurden een als diplomaat vermomde geheime agent naar een hotel in een Nederlandse stad, waar de man zijn tas met „gewichtige papieren" dermate achteloos moest laten rondslingeren, dat zij in handen van een Duitse spionne zou vallen, die dit hotel placht te frequenteren. De opzet gelukte wonderwel.

Niet zonder ironie citeren de gebroeders Greene een gedeelte uit het boek van Baden-Powell „Mijn avonturen als „spion" In dit verhaal vertelt de vindingrijke Britse „verkenner", hoe hij eens in Dalmatië zogenaamd op vlinderjacht ging. Maar in de tekeningen van „vlinders", waarvan zijn schetsboek volstond, had hij listig de contouren van vestingen verborgen, met alle plaatsen waar geschut stond; in de trant van een zoekplaatje.

Een avontuur dat de Duitse romanschrijver Thomas Mann overkwam zou men echter het tegenovergestelde kunnen noemen van Baden-Powells vondst:

Toen de tweede wereldoorlog uitbrak, probeerde Mann, die zich in Zweden bevond zo snel mogelijk naar Amerika te komen. Hij vloog met de eerste de beste gelegenheid naar Engeland, om zich daar in te schepen op een boot naar de V.S. Maar bij aankomst op het vliegveld van Londen werden al zijn manuscripten en boeken aan een uiterst nauwkeurig onderzoek onderworpen. De douane toonde tenslotte bijzondere belangstelling voor een bepaalde schets, die zij kennelijk van strategische waarde achtte. Zij wilde Mann aanvankelijk niet geloven toen hij de achterdochtige Britse ambtenaren uitlegde, dat het de tafelopstelling was voor een diner dat Goethe eens in Weimar had gegeven.

Een Duitse spion maakte kort voor de eerste wereldoorlog deze schets van een Brits vliegtuig.

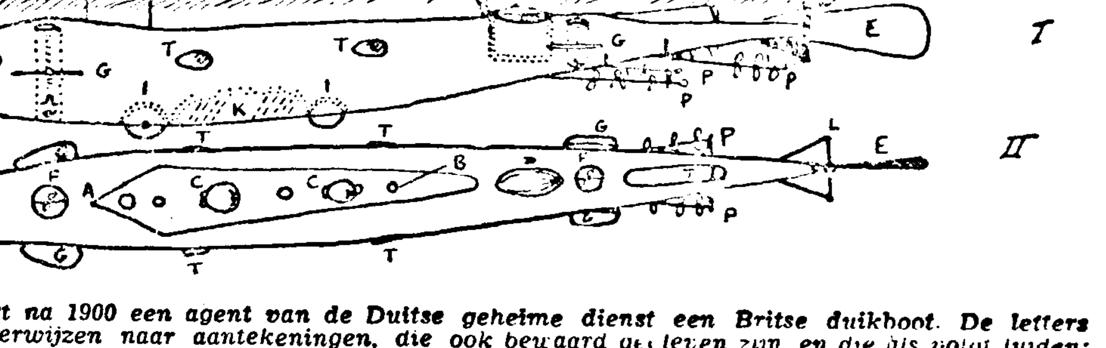
De bloemlezing bevat nog onnoemelijk veel andere anecdotes, betrekking hebbende op „De gevaren en de geneugten van het beroep", „Eenvoudige vermommingen", „Een handvol verdachten" en „Beroepsmeevallertjes".

De lezer vergunne me, deze bespreking te eindigen met nog één fragment uit de mémoires van de Duitse opperspion uit de tweede wereldoorlog, de even gevaarlijke als in wezen belachelijke Schellenberg:

„Het zal u wellicht interesseren", zo schrijft deze dienaar van de Führer in zijn mémoires, „een kijkje te nemen in de kamer waar ik werkte". Hij vertelt dan van de reeks telefoontoestellen, waarover hij de beschikking had, en van de talloze microfoons die overal verborgen waren: „in de muren, onder het schrijfbureau en zelfs in een van de lampen". microfoons die ieder gesprek automatisch registreerden. Maar nu komt het mooiste: „Het bureau waaraan ik zat", aldus Schellenberg, „was als het ware een klein fort. Het bevatte twee ingebouwde machine-geweren, die de hele kamer met kogels konden bezaaien. De beide wapens waren gericht op de bezoeker en volgden automatisch diens bewegingen in het vertrek. In geval van nood behoefde ik slechts op een knop te drukken om de geweren tegelijk te laten vuren. Als ik op hetzelfde ogenblik op een andere knop drukte, waarschuwde een sirene de schildwachten die het gebouw omsingelden en iedere uitgang bewaakten". Is dit „non-fiction" of „fiction"? Als men niet beter wist, zou men zeggen dat het een fragment was uit een slecht geschreven detective-roman.

Het is wellicht overbodig op te merken dat „De bedlectuur voor de spion" van Graham en Hugh Greene niet aanbevolen kan worden aan hen die bang zijn voor griezelige dromen. Anderen echter zullen zich vóór het slapen gaan prettig kunnen verstrooien met deze alleraardigste bundel. Als zij tenminste niet dermate geboeid raken, dat zij de hele nacht door blijven lezen.

*) „The Spy's Bedside Book" An Anthology edited by Graham Greene and Hugh Greene. Rupert Hart-Davis. Soho Square, London, 1957.

Zo tekende kort na 1900 een agent van de Duitse geheime dienst een Britse duikboot. De letters in de schets verwijzen naar aantekeningen, die ook bewaard gebleven zijn, en die als volgt luiden: AA: Commandotoren, BB: Telefoon; CC: Luiken; D: Reddingsboot (afneembaar); EE. Roer, FF: Luchtkokers met horizontale propellers; GG: Zijvlakken; H: Luik, II: Half-afgedekte raderen. K: Afneembaar veiligheidsgewicht; L: Roerpen; TTTT: Torpedobuizen; PPPP. Schroeven. I: Zij-aanzicht (gedeeltelijk onder water). II: Horizontale positie, van boven gezien. Schaal 1:277.

Hadden wij een wapen of een Franse voorvader?

Archieven uitkammen op zoek naar het voorgeslacht

(Van een bijzondere medewerker)

Genealogie heeft met A-griep de eigenschap gemeen, dat zij zich alleen door besmetting uitbreidt. Natuurlijk, iedereen verzucht wel eens na het aanhoren van oude familie-overleveringen uit de mond van een bejaarde tante. dat het nu toch hoog tijd wordt om alles eens goed uit te zoeken. Maar het blijft bij een bewogen zucht. Want hoe komt men aan de weet of er ergens in het nevelige verleden een grote erfenis in de familie is verdeeld of verspeeld, adellijk bloed in de parentatie is geweest of een wapen het geslacht heeft gesierd? De leek deinst terug voor het schrikbeeld van stoffige archieven, onleesbare handschriften en peperdure beroepsgenealogen. Het vrome voornemen om er wat aan te gaan doen, blijft onuitgevoerd en als tante het tijdelijke met het eeuwige verwisseld heeft maakt men ruzie over de zilveren lepeltjes en geeft de kist met familiepapieren aan de vuilnisman mee.

Zo gaan er niet alleen in Nederland doch ook in andere landen dagelijks kostbare gegevens over het zich steeds uitbreidende getal van amateur-genealogen. Lag het aan deze gegrepenen, dan was er reeds lang een wet op het vernietigen van familiepapieren. Maar zolang zelfs bij de overheid dikwijls het begrip voor historie zoek is, hoeft men geen hoop te koesteren op pogingen tot behoud van hetgeen nog in kisten op zolder en laden van oude bureaus bij particulieren ligt opgetast. De papiernood in de oorlogsjaren en de ruimtenood in de moderne flats hebben catastrofale gevolgen gehad. Bij tonnen tegelijk is er vernietigd. Het gehele verleden schijnt te zijn geliquideerd en toch bloeit de genealogie als nooit tevoren Men merkt het aan de bezoekcijfers der archieven. Het fervente enthousiasme der genealogen — noem ze nooit „sibbekundigen", want de pogingen der bezetters om zich van deze nobele activiteit meester te maken kan ze nog in woede doen ontsteken — verbreidt de belangstelling als de rekenkundige reeks van de stamboom. Wat is daar de oorzaak van? Vraagt men het de genealogen zelf, dan luidt het antwoord: 80 pct ijdelheid en verder een tikkeltje nieuwsgierigheid gemengd met romantische verwachtingen.

Een sansculot van „grootmoeders kant".

De lepels van tante en de kist met familiepapieren

Vraag één van alle leken aan de genealoog luidt zonder uitzondering: hadden wij een wapen. Het antwoord luidt altijd: misschien. Wapens waren beslist niet het monopolie van de adel. Maar om te achterhalen of men een van de fraaie schildjes, gecopieerd uit de standaardwerken, in de hal van zijn woning mag hangen, moet men eerst zijn aanspraken zwart op wit kunnen verantwoorden. En hier begint het werk, dat de leek afschrikt en dat voor de genealoog juist de attractie van zijn liefhebberij is. Er moet gesnuffeld worden in gemeentelijke en rijksarchieven. Voorouders moeten uit vergeelde folianten en beduimelde klappers worden overgeschreven, geboorte-, huwelijks- en sterfdata moeten worden vergeleken en klare afstammingsreeksen moeten goed geordend op papier staan, voordat er conclusies kunnen worden getrokken. Dit werk lijkt ingewikkelder dan het is zolang men zich bepaalt tot recherchewerk over circa anderhalve eeuw. Tot 1811, het jaar van de instelling van de burgerlijke stand, kan zelfs de meest ondeskundige leek zijn gehele voorgeslacht in enkele middagen bij elkaar zoeken. Zelfs deze bescheiden penetratie in het terrein der historie levert al boeiende resultaten op. Men moet wel gespeend zijn van alle sentiment om niet enige ontroering te ondergaan bij het doorbladeren van de huwelijksacte van de bet-overgrootouders uit, laten wij zeggen, het jaar 1830. De forse handtekeningen van de vader en de bruidegom, de schoolse hanepoten van de bruid, de namen der getuigen en van de ambtenaar, het zand uit de zandstrooier dat nog in de inkt van de ganzenveer is blijven kleven, ze brengen dit gebeuren van lang terug nog even als een realiteit ten leven. De andere stukken uit het dossier zijn ook interessant. Het dienstplichtformulier bevat zelfs een nauwkeurig signalement van de bruidegom. Zulke belevenissen zijn voor de meeste beginnende snuffelaars — die altijd op de minzame hulp van de archiefambtenaren kunnen rekenen — voldoende om in haast bij alle oudere verwanten familiepapieren, bidprentjes en foto's te verzamelen en mondelinge overleveringen op te tekenen om het beeld van deze bet-overgrootouders te completeren. Daarmede is de eerste phase voorbij. De tweede vraagt meer tijd. Voordat men zich daaraan gaat wijden, is het wijs contact op te nemen met de Ned. Genealogische Vereniging, die waardevolle adviezen kan verstrekken. En zeker is het aan te bevelen om even in de bibliotheek Jhr. mr. dr. E. A. van Beresteyns „Genealogisch Repertorium" te raadplegen, want misschien is het gehele voorgeslacht al door een ander uitgezocht.

De historie van voor 1800 ligt opgetast in doopboeken, trouwboeken en begrafenisregisters. Pastoors en dominees, al of niet nauwkeurig, al of niet leesbaar schrijvend, zijn verder metgezel en toeverlaat van de zoeker. Wie zijn familie in het hoge noorden zoekt bemerkt tot zijn schrik dat daar voor 1800 de familienaam zoek is. Voorouders staan te boek als IJsbrand Allardsz. of IJpe Douwesz. Gezien de schaarste aan voornamen ontdekt men zelfs in de dorpen verschillende kandidaten voor een identiteit. Dat wordt voor de genealoog een penibele affaire. Maar hij is niet voor een gat te vangen. Waar de rechte lijn doodloopt, begeeft hij zich op kronkelpaden. De goede gewoonte van ons voorgeslacht om de kleinkinderen systematisch te benoemen naar de grootouders levert al aardig houvast hoe grootmoeder kan geheten hebben. En de namen van getuigen bij de doop zijn soms ook verhelderend over de structuur van de familie. Bovendien zijn de oude notarissen ook grote helpers van de snuffelaars. Het „notarieel" met zijn reeksen van testamenten, boedelscheidingen, transporten van huizen en grond geven soms opzienbarende informaties.

In het zuiden van ons land is men beter uit. Daar hebben de families dikwijls in de late middeleeuwen al hun naam aangenomen. De spelling pleegt nog wel eens te veranderen, maar doorgaans heeft men daar wel beter houvast.

Zo kan men, met geluk en vlijt, dikwijls tot diep in de zeventiende eeuw doordringen. Drie eeuwen voorgeslacht is al een respectabele prestatie, maar de echte genealoog is beslist niet tevreden met de rechte lijn, die zijn naam draagt. Hij wil in zijn kwartierstaat zijn twee ouders, zijn vier grootouders, acht overgrootouders, zestien bet-overgrootouders, kortom de gehele pyramide van bloedverwanten bijeen brengen. Dat vraagt veel geduld, maar de resultaten zijn meestal bijzonder interessant. Want juist in de zijtakken vindt men soms de herkomst van die wonderlijke verhalen over adellijk bloed, Franse afkomst en omvangrijke erfenissen, die in bijna elke familie de ronde doen.

Zijn betovergrootvader was precies zo.

De Franse afkomst blijkt dan soms van een sansculot „van grootmoeders kant" te stammen en het verhaal over de edelman was gewoon ontstaan door een naamsverwarring, maar toch doemen er soms namen op die te denken geven. Want de kwartierstaat in min of meer complete staat is op zijn beurt weer een uitgangspunt voor geheel andere studies. Wat waren al die namen in het boek voor lieden? Speurtochten in notariële archieven brengen soms luisterrijke gegevens aan het licht. Een voorouder, die beroepsmilitair was, vindt men in de oude legerarchieven compleet beschreven.

Uit het archief van de oude Oost Indische Compagnie duiken nadere details op over een ver familielid, dat naar Indië is gegaan. Er is veel meer bewaard, dan men durft te verwachten, maar men moet het weten te vinden. Eerst als uit de namen zich levende wezens beginnen te vormen, beleeft de echte snuffelaar zijn gelukkigste moment. Want nu kan hij gaan denken aan een werkstuk, dat de gehele familie met enthousiasme zal begroeten. Uit de gegevens, die hij links en rechts heeft verzameld componeert hij, met behulp van lectuur over de historie van de plaats, beroep en andere omstandigheden, een familieboek. Hij vult de tekst aan met foto's en oude prenten, brieven en documenten en als eenmaal de foliant voor hem ligt, is hij zelf verbouwereerd over het resultaat. Hij voelt zich opgenomen in een veel grotere familie, wier zorgen en vreugden van eeuwen terug hij bijna als een realiteit ervaart. En als zijn zoon er soms bizarre liefhebberijen op na blijkt te houden, zegt hij geruststellend tot zijn vrouw dat hem dit niet verwondert: zijn bet-overgrootvader was precies zo.

Genealogen zijn beminnelijke lieden. Zelfs tegen de mensen, die lachen om hun belangstelling voor „dode voorouders". Zij verontschuldigen zich met de opmerking dat het een liefhebberij is, precies als het oplossen van kruiswoordpuzzles. Alleen het is spannender. Wijsgerige lieden knopen aan het stijgende getal van beoefenaren van deze liefhebberij de conclusie vast, dat de belangstelling voor het voorgeslacht een gezonde reactie is op de al te voorbarige liquidatie van het verleden, die wij in de afgelopen tijden hebben beleefd. Waar het heden er slechts op uit schijnt om de mens te vereenvoudigen tot een nummer in de al te grote massa, zoekt de genealoog houvast in een inspirerend verleden, in een wijdvertakte schare van interessante voorouders, tegenover wie hij zich op een of andere manier verantwoording verschuldigd voelt.

Orde van Lenin voor maarschalk KONEF

Moskou. — De Russische maarschalk Ivan Konef is ter gelegenheid van zijn 60e verjaardag met de Orde van Lenin onderscheiden wegens zijn verdiensten voor het Sovjet-leger en -volk, aldus meldt Radio-Moskou.

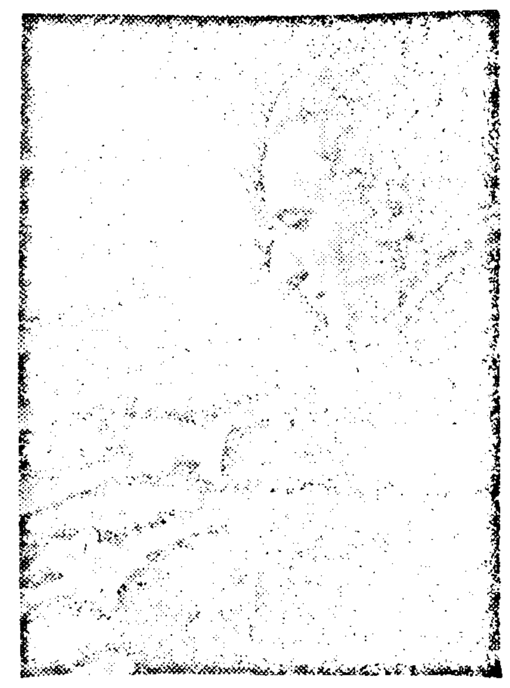
New York. — De Amerikanen hebben in 1957 ondanks de waarschuwingen tegen longkanker meer sigaretten dan ooit gerookt: 410 miljard, d.w.z. 19 miljard meer dan in 1956, aldus blijkt uit een onderzoek van het financiële tijdschrift „Business Week". Het aantal gerookte filtersigaretten is van 109 miljard in 1956 tot 155 miljard gestegen.

Klassieke muziek op de plaat

Flor Peeters en het Sint Romboutskoor

Mahlers vierde symfonie

Europese Fono Club is de naam van een grammofoonorganisatie, die bezig is zich over heel Europa te verbreiden en zich sedert korte tijd ook in ons land gevestigd heeft (Singel 262, Amsterdam-C). Men kent het systeem al. Men laat zich als lid inschrijven tegen een lage jaarlijkse contributie en kan dan platen kopen tegen prijzen, die zeker niet onaantrekkelijk mogen heten. Dit kan iedereen slechts welkom zijn. Prijsconcurrentie is uiterst belangrijk voor de sociale spreiding van de grammofoonplaat. Er is dientengevolge de laatste jaren al heel wat mogelijk geworden en er zal nog wel meer gebeuren.

De orgelmeester Flor Peeters

De voorwaarde is natuurlijk, dat de kwaliteit van de platen goed moet zijn. Om te beginnen heb ik een viertal nummers gekozen uit de catalogus. Het merk, waaronder deze platen in uniforme, maar aantrekkelijke en van toelichtende verklaringen voorziene hoezen ter markt verschijnen is Opera. Ziende, dat de opnamestaf zich gelegen laat liggen aan de Vlaamse muziekbeoefening, die tot dusver maar weinig voor de grammofoon in aanmerking blijkt te komen, koos ik enkele reproducties uit de Benelux-wereld en kreeg zodoende meteen nog een plaatzijde met werken van Jan Pietersz. Sweelinck, de vroeg zeventiende eeuwse Amsterdamse organist van de Oude Kerk. Hij staat met het Koraalvoorspel „Wo Gott der Herr nicht bei uns hält", een Toccata in a en de Variaties over het Geuzenlied „Est-ce Mars" op de 25 cm plaat 3143, gekoppeld met zijn Vlaamse tijdgenoot Pieter Cornet, van wie men hoort vijf versetten, vijf variaties dus over verschillende strofen van het „Salve Regina". De orgelmeester is niemand minder dan Flor Peeters en hij bespeelt het nieuwe kapitale Klais-orgel in de kapel van Sint Kamiel te Antwerpen. Door Peeters op hetzelfde orgel gespeeld, hoorde ik ook op Opera 3141 een Bach-programma, t.w. de Koraalvoorspelen „Wenn wir in höchsten Nöten sein" en „In dulci jubilo", de Toccata en Fuga in d en het Preludium en Fuga in a.

Het zijn twee opnamen, die een voortreffelijke indruk geven van de elektro-akoestische kwaliteiten. Ze zijn zeer evenwichtig en geschakeerd van klank, bovendien helder en bijzonder ruim. De hele ruimte van de kapel klinkt mee. De nagalm is van voor de duidelijkheid optimale duur. Men kan zich het klankbeeld ook wel anders voorstellen, maar het past bijzonder goed bij de speelstijl van Flor Peeters, die zijn Vlaams geïnspireerde liefde voor bloeiende, imposante klank meer dan voor strak lijnenspel verraadt. In dat opzicht krijgt men van hem in Bach alles, wat men kan verlangen. Het precisiewerk van scherpe registratie en minutieuze stemvoering verstaat hij evenzeer, gelijk hij bewijst met de stukken van de sobere, door de virginalistenstijl beïnvloede Sweelinck en de volbloedige, kleurrijke versetten van Pieter Cornet.

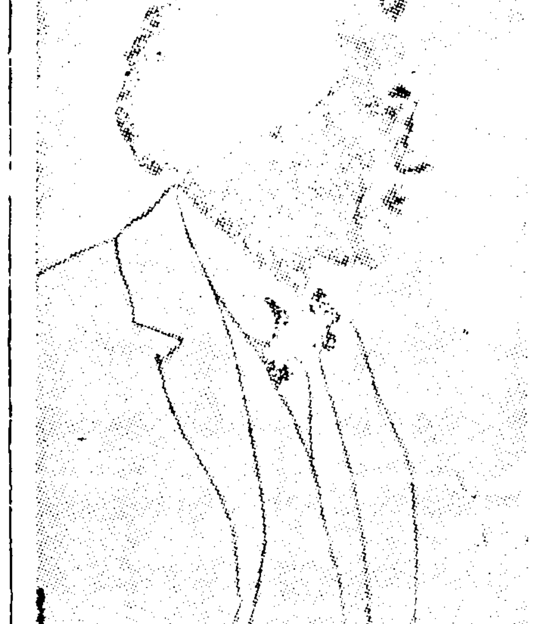
Een derde opname uit Vlaanderen is Opera 3139, waarvoor het magnifieke koor van de Sint Rombout te Mechelen onder leiding van kanunnik Jul. Vijverman een reeks Gregoriaanse gezangen heeft gezongen, de voornaamste perioden van het Kerkelijk jaar representerend van de tweede Adventszondag (de Mis Introitus) tot het „Veni Sancte Spiritus" van Pinksteren. Ook deze opname treft door haar ruime klank. waarin de enigszins langzame, verstorven zang van het Romboutskoor gemakkelijk uitklinkt.

Uit Leipzig hoorde ik een opname van Beethovens Vijfde symfonie door het Gewandhausorchester onder leiding van Franz Konwitschny, die schoon niet onvoldoende toch niet een bijzonder goede prestatie mag heten. De klank is niet bijzonder verfijnd en juist wat kort, maar het orkest lijkt ook door Konwitschny gedrukt te worden, wat niet alleen de klankvorming schaadt, maar in het eind aan de spanning toch ook niet ten goede komt. Deze opname (Opera 1108) zou men als redelijke middelmaat moeten karakteriseren.

Mahler

Tot ander repertoire overgaande, zij hier met ingenomenheid melding gemaakt van een DGG-opname LPM 18359 van Mahlers Vierde symfonie, gespeeld door de Sächsische Staatskapelle te Dresden onder leiding van de Hamburgse dirigent Leopold Ludwig, sopraansolo door Anny Schlemm. Leopold Ludwig, wiens werkzaamheid grotendeels op het gebied van de opera ligt, heeft tot dusver in het buitenland geen bijzonder verbreide naam gekregen.

Zij, die hem kennen, weten hem te waarderen om zijn intense muzikaliteit en zijn vitale temperament. Hij behoort gedecideerd tot het slag der zuivere muzikanten, voor wie de romantische interpretatiekunst niet meer bestaat. Dat levert van Mahlers vrolijkste symfonie een bijzonder aantrekkelijk beeld op, pittig gemusiceerd, exact en helder, waarbij het heel goed mogelijk blijkt om het langzame deel, door middel van een vloeiend tempo, met spanning te laten zingen en tot een prachtig hoogtepunt op te bouwen. In deze stijl past Anny Schlemms moeiteloze sopraan met een opmerkelijk klankrijke laagte uitstekend. De Finale wordt zodoende de gedroomde idylle, die de symfonie zinvol afsluit.

MAHLER

Russisch theater

Russische theatermuziek en wel van Rimsky-Korsakov is op twee Deccaplaten te vinden. De eerste is in het Medium-Play-repertoire opgenomen (LW 5276) en bevat de suite uit de opera „De gouden Haan", gespeeld door Ernest Ansermet en het Orchestre de la Suisse Romande, die eveneens de uitvoeringen gespeeld hebben voor de tweede, 30 cm Decca-plaat (LXT 5311), die een serie verschillende stukken van de Russische meester bevat: de suite uit de opera „Tsar Saltan", de ouverture „Meinacht" en de concertouverture „Het Russische Paasfeest".

Rimsky's muzieken gaan nooit diep, maar hebben een ongewone charme en een onuitputtelijke fabulerende fantasie, terwijl ze altijd met een fascinerend orkestratietalent gedaan zijn. Rimsky put ruim uit de folklore, op het materiaal, waarvan hij aldoor maar doorborduurt. Hij heeft daarmee schatten toegevoegd aan het grote fonds van lichte aansprekende muziek. In dit betrekkelijk hoge gemiddelde neemt de ouverture „Het Russische Paasfeest" een uitstekende plaats in, omdat de componist daarin een evocatief beeld geeft van de curieuze vermenging van uitbundig godsdienstig en uitgelaten profaan-heidense feestelijkheid, die Pasen in het vroegere Rusland altijd geweest is. De beide opnamen van deze groot bezette en rijk genuanceerde orkestmuziek bewijzen weer eens indrukwekkend wat in de hedendaagse techniek mogelijk is.

Geglorifieerde Speenhof

Tot besluit een grapje: het Divertissement pour Orchestre de chambre van Jacques Ibert, gespeeld door Roger Désormière en het Conservatoire-orkest. Het is muziek, die oorspronkelijk is geschreven bij de befaamde vaudeville „Le chapeau de paille d'Italie". Er komt geen ernstige noot in voor, maar Ibert heeft wel met smaak en geest geschreven. Het mooiste moment is, als hij Speenhoffs „Daar komen de schutters" in hun volle omvang parodieert. Een geglorifieerde Speenhoff. Koos had het moeten beleven!

Mobach

In 1957 meer dan 22.000 schepen in haven van Rotterdam

Rotterdam. — Op 29 december stoomde het Franse ss. „Les Glieres" de nieuwe waterweg binnen, komende van Manilla en bestemd voor Rotterdam.

Daarmee is voor het eerst in de geschiedenis het aantal in een jaar te Rotterdam binnengekomen schepen op 22.000 gebracht.

In dit cijfer zijn niet begrepen de schepen, die de pieren van Hoek van Holland binnenvaren met bestemming Maassluis, Vlaardingen, Dordrecht of andere havens. In dat geval zou het getal nog met ongeveer 2900 moeten worden verhoogd.

Verleden jaar werd op 27 december het 21.000ste schip genoteerd. Dat was toen een record, maar het is dit jaar dus belangrijk verbeterd.

Rome. — In Italië is een nationale economische en arbeidsraad ingesteld. Dit nieuwe constitutionele orgaan zal advies uitbrengen over alle kwesties op economisch en arbeidsgebied en legislatieve bijdragen leveren. In de raad hebben o.m. zitting vertegenwoordigers van de arbeiders, ondernemingen en ondernemers en van de vrije beroepen, alsmede deskundigen, waarvan enkelen door de president van de republiek worden benoemd.

Lissabon. — Te Lissabon is op 84-jarige leeftijd overleden generaal Domingos de Oliveira, lid van de Staatsraad en voormalig premier.

Engelse pond gered ten koste van twee jaar stagnatie in industriële produktie

Parijs. — Engeland heeft het Pond gered, de Engelse economie verkeert dan in een betere toestand dan geruime tijd het geval is geweest en de speculatieve druk op het Pond is opgehouden, maar dit alles is gegaan ten koste van twee jaren stagnatie in de industriële produktie, aldus het jaarlijkse rapport der O.E.E.S. over de economische toestand van Engeland. Het ziet er naar uit, dat de stagnatie der industriële produktie nog zal aanhouden als gevolg van de nieuwe en strengere maatregelen, die in september jl. zijn genomen.

De O.E.E.S. is van oordeel, dat de economische politiek der Engelse regering gekenmerkt moet worden door voorzichtigheid. De goud- en deviezenreserves zijn nog lang niet voldoende voor het weerstaan van de druk, waaraan het pond sterling wordt onderworpen. De mogelijkheden tot verzachting van de huidige beperkingen zullen gering zijn, totdat de reserves weer kunnen worden opgebouwd en totdat de onevenwichtigheid van de betalings-balans kleiner zal zijn geworden. Er bestaat in Engeland echter een dringende behoefte aan omvangrijke investeringen, waartoe de prikkel zal ontbreken zolang niet de bestaande beperkingen, zoals het hoge bankdisconte van zeven procent, worden verzacht. De Engelse regering moet daarom naar de mening der O.E.E.S. trachten een zekere expansie van de binnenlandse vraag toe te laten, terwijl zij tevens een waakzaam oog houdt op de dreigingen, die er bestaan voor de internationale positie van het pond sterling en voor het binnenlandse prijsniveau.

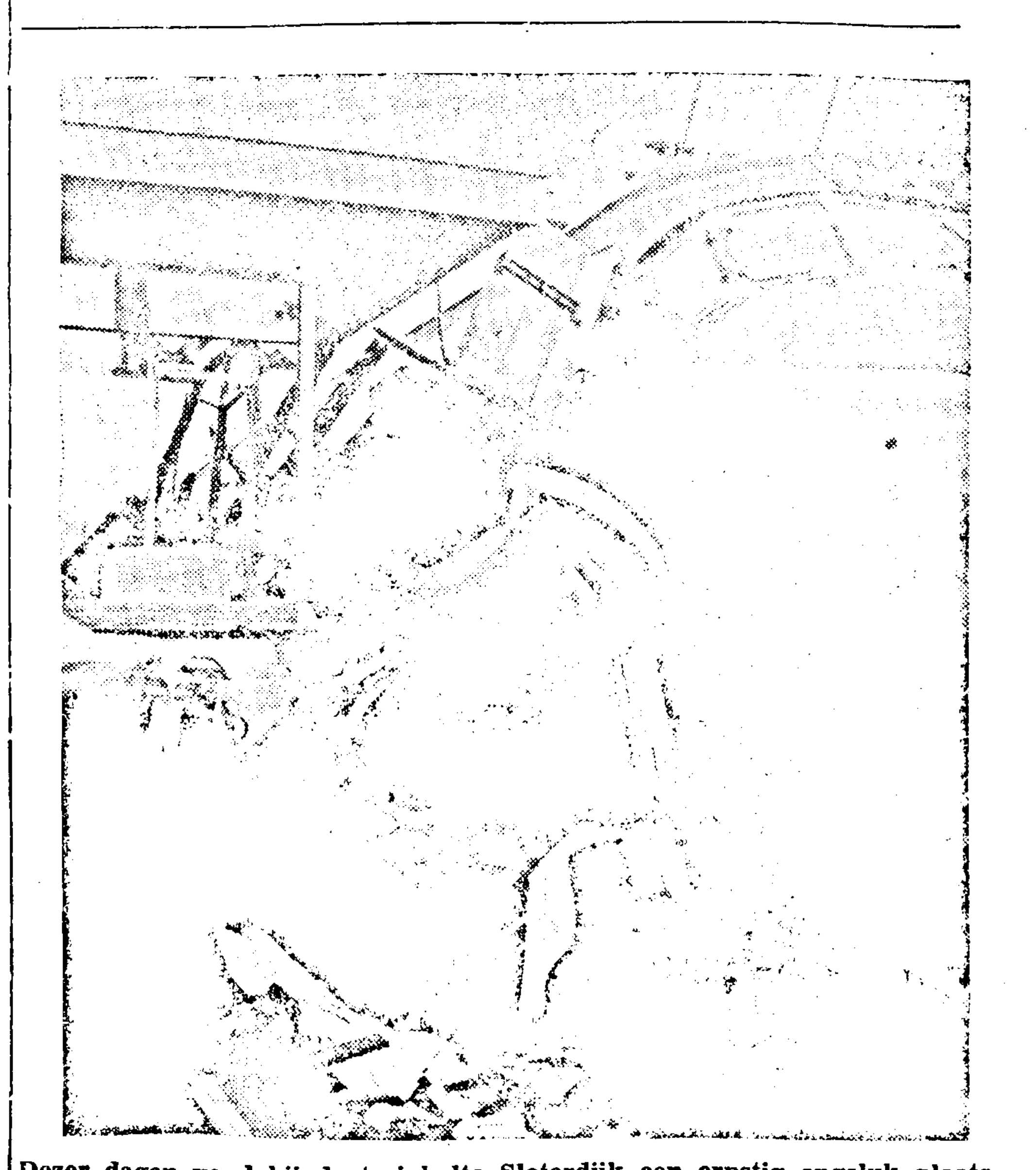
Geleerden verklaren afmeting van neutron bepaald te hebben

Stanford, Californië. — Op een door honderden geleerden uit binnen- en buitenland bijgewoonde vergadering van het Amerikaanse genootschap van natuurkundigen heeft een vijftal aan de Stanford Universiteit verbonden geleerden mededelingen verstrekt over de bouw van het atoom, waarbij zij verklaarden er in te zijn geslaagd de afmeting van het neutron te bepalen.

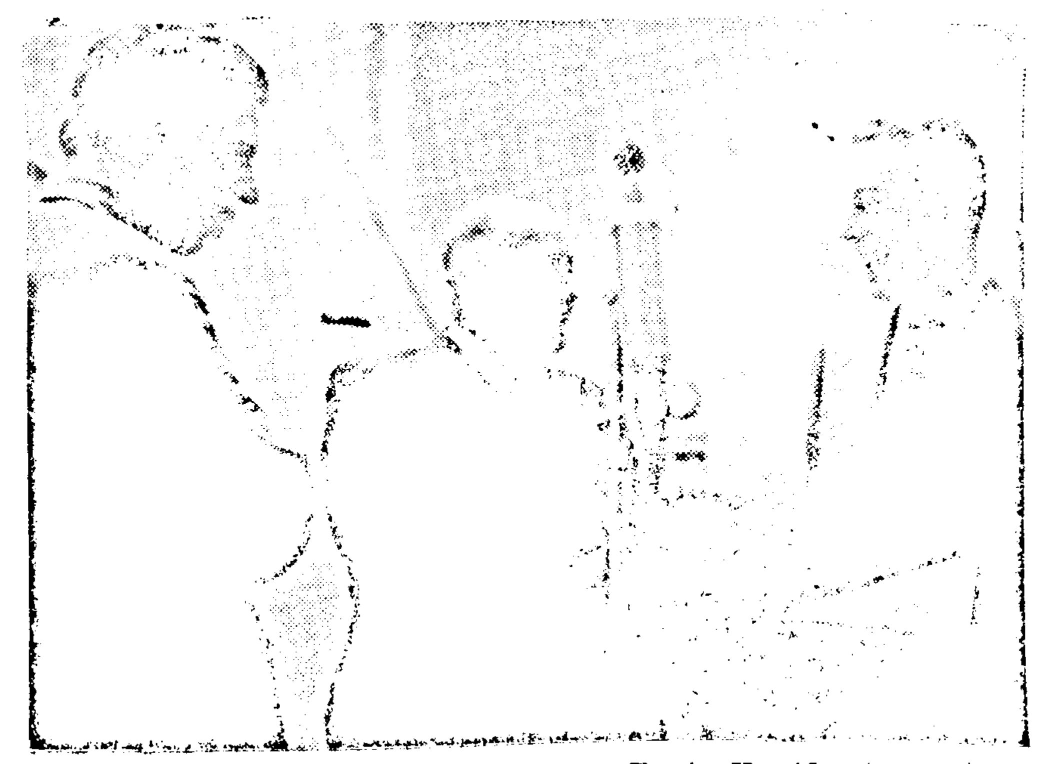
Een geleerde beschreef deze prestatie van wetenschappelijk onderzoek als „het gebruik van een onzichtbare maatlat voor het meten van een onzichtbaar voorwerp". Het neutron — het elektrische neutrale bestanddeel van een atoomkern — is volgens de geleerden zo klein, dat men er 4.000.000.000.000 naast elkaar zou moeten leggen om een centimeter lengte te verkrijgen.

Dr I. I. Rabi, professor aan de Columbia Universiteit en Nobelprijswinnaar, die op dit gebied baanbrekend werk heeft verricht, zeide, dat de ontdekking „van zeer groot belang is en evenals andere grote ontdekkingen reeds aanleiding geeft tot het stellen van vele nieuwe vragen".

Bij hun metingen hebben de geleerden gebruik gemaakt van een straal elektronen, die geëmitteerd werd door een enorme lineaire energie-versneller van 650 miljoen elektron volt. Tot dusver hebben zij op deze wijze de kernen bestudeerd van ongeveer 25 elementen.

Dezer dagen vond bij de treinhalte Sloterdijk een ernstig ongeluk plaats. Een sneltrein, komende van Amsterdam C.S., reed met grote snelheid in op een rille auto's, fietsers en voetgangers, die de juist geopende overgang nabij Sloterdijk passeerden. Twee auto's werden totaal vernield. Twee doden en vier ernstig gewonden waren de gevolgen van dit rampzalige ongeluk. Een overzicht van enorme ravage met links het zwaar beschadigde seinhuis.

Opname uit het V.A.R.A.-programma van Eerste Kerstdag: „Zo is Uw leven!" Voor deze keer heeft men een elektriciën uit Amersfoort, de heer George Peperzak, uitgenodigd. Op bijzonder leuke wijze pakte Bert Garthof van de V.A.R.A. het interview aan. Bij de vele mensen, die in het leven van de heer Peperzak een rol speelden, was ook een boer uit Achterveld, de heer Steenbeek, die hier het verhaal van de 13 boterhammen vertelt. Voor de familie Peperzak had dit programma een verrassend slot. Hun oudste zoontje is astma-patiëntje. Nu heeft men gezorgd, dat de hele familie naar Zwitserland kan emigreren. De heer Peperzak heeft er al een baan, een huis, een werkgeversverklaring, een verblijfsvergunning en wat er nog meer nodig is. Als ze heimwee krijgen kunnen ze terug komen naar Amersfoort, waar ze dan meteen weer een huis hebben en een baan, Alles werd door de V.A.R.A. georganiseerd.

Arubaanse RODE KRUIS begint met leden-actie

Oranjestad. — De op 30 oktober van het vorig jaar opgerichte afdeling van het Rode Kruis zal deze maand beginnen met een grote leden-werfcampagne. De organisatie van het Rode Kruis wordt, zoals het behoort voor een zo serieuze internationale organisatie, geheel geregeld in een Koninklijk Besluit. De overheid had en heeft steeds de grootste belangstelling voor het zo nuttige en menslievende werk van de vereniging. In Nederland werkt het Rode Kruis geheel zonder overheidssubsidie, hetgeen mogelijk werd door de belangstelling, welke er vooral sinds het einde van de oorlog in zeer brede kring voor bestaat.

Gehoopt wordt, dat ook op Aruba het besef zal groeien van het belang van het Rode Kruis, dat zonder aanzien van ras, nationaliteit of geloof, hulp wil verlenen aan mensen in nood.

Het Rode Kruis moet vooral niet verward worden met verenigingen zoals de Koninklijke Vereniging Eerste Hulp Bij Ongelukken. Beide organisaties willen anderen helpen, maar bij het Rode Kruis stond voorop het helpen in **georganiseerd** verband, terwijl de EHBO zich juist richt op het helpen bij incidentele gevallen. Overigens zullen de organisaties, waar dat zo uitkomt, natuurlijk gaarne samenwerken.

Het werk van het Rode Kruis strekt zich verder uit dan alleen tot het medische gedeelte. De organisatie verleent bij rampen en in oorlogstijd de meest uitgebreide hulp. In dit verband moet met ere het werk genoemd worden verbonden aan het uitwisselen van brieven tussen krijsgevangenen en familieleden, de verzending van geschenken, en het opsporen van vermisten en ontheemden.

De ledenwerfcampagne op Aruba zal zich uitstrekken zowel tot gewone (controbutie betalende) leden als tot „colonneleden", welke laatsten een speciale opleiding zullen ontvangen en ook bereid moeten zijn in voorkomende gevallen naar elders te worden gezonden om daar namens de Antillen te helpen.

Het voorlopige bestuur van de Arubaanse afdeling bestaat uit de heren dr O. Bijl voorzitter, Jan H. Beaujon onder-voorzitter, C. W. G. Schotborgh secretaris, L. Mansveld penningmeester, dr Dennert en J. C. Oduber leden.

Mr Schrage was juridisch adviseur en was in het bijzonder behulpzaam bij het opstellen van de statuten en het huishoudelijk reglement. Er hebben zich reeds heel wat gewone leden opgegeven, maar men hoopt, dat dit aantal zich nog sterk zal uitbreiden.

Wie meer wil weten over de plannen, kan zich in verbinding stellen met een der bestuursleden.

Zodra de Arubaanse tak van dit werk georganiseerd is en op gang komt, zal voor de Antillen een zg. Kring moeten worden gevormd, waarbij een Kringcommissaris door de Kroon benoemd wordt. Dit laatste beklemtoont nog weer eens hoe bijzonder serieus de struktuur en opzet is van het Rode Kruis, dat gebonden is aan de bepalingen van de Conventies van Génève.

Een afdeling van het Rode Kruis kan ongetwijfeld ook voor Aruba van zeer grote waarde zijn. Wij wensen de jeugdige afdeling dan ook gaarne alle succes toe en wekken onze lezers op zich bij het Rode Kruis aan te sluiten.

Padvindsters namen afscheid van Mevr. KWARTSZ

Oranjestad. — Gisteravond werd met een gezellig etentje in Hotel Strand officieel afscheid genomen door de Arubaanse afdelingen van de meisjespadvindsters van erelid mevr. Kwartsz.

Aanwezig waren de gewestelijke commissaresse mevr. Gordijn, de leden van het bestuur en de distriktscommissaressen.

Een alleraardigste attentie kwam van de zijde van de padvindsters van de Commandeursbaaigroep, die zelf gemaakte kalenders voor alle aanwezigen hadden gestuurd.

Mevr. Gordijn wees er in haar afscheidswoord op hoe het ere-lidmaatschap van mevr. Kwartsz meer had betekend dan alleen een erebaantje. Mevr. Kwartsz toonde altijd weer zeer daadwerkelijke belangstelling voor het wel en wee van de Arubaanse padvindsters. Men zal haar steun en adviezen in de toekomst zeer node missen. Ter herinnering aan de tijd van prettige samenwerking werd mevr. Kwartsz een zilveren N.P.G.-theelepel aangeboden.

Gouverneur zond gelukwensen

Oranjestad. — De tijdelijk gezaghebber van Aruba, drs. K. H. de Boer ontving van Z. E. de Gouverneur een telegram van de navolgende inhoud: „Mede namens mijn echtgenote doe ik U, het eilandbestuur en de bevolking mijn beste wensen toekomen voor een gelukkig en voorspoedig 1958".

Uit Arubaanse Politie-rapporten

Oranjestad. — De politiebrandweer rukte uit voor een brandje achter het perceel Wilhelminastraat 21. De brand bleek te woeden in een vuilnishoop en was spoedig geblust.

Een laffe dief nam de antenne van een autoradio mee.

Aangifte werd gedaan van een pickup. De politie vond de wagen voor de Paraderaclub en zag ook juist hoe de dief zich bij het zien van de politie op nieuw uit de voeten maakte met de gestolen wagen. Bij de achtervolging botste de onverlaat tegen een stilstaande vrachtwagen aan. De schade beliep vele honderden guldens.

Aanzienlijke schade werd ook aangericht tijdens een botsing tussen drie auto's. Het ongeval vond plaats ter hoogte van de Paraderaclub en naar de schuldvraag, het hoe en waarom wordt een onderzoek ingesteld.

Een hoofd gewikkeld in doeken trok de aandacht van passerende agenten. Men vond een man zielig ineengedoken zittend en met zijn hoofd gewikkeld in bebloede doeken. De man had ruzie gemaakt en werd toen met een stok bewerkt. Hij had een flinke, gapende wonde aan het hoofd.

Een dame deed aangifte van diefstal van een groot geldsbedrag uit haar woning. De politie speurt.

Een begin van brand, dat met enkele emmers water door de bewoners kon worden geblust werd gemeld in de omgeving van de Chinese club.

Storingen in Electrische Centrale

Oranjestad. — Juist terwijl men bezig was met een volledige revisie van een der grote machines in de electrische centrale van Elmar, heeft zich een ernstige storing voorgedaan in een tweede eenheid, waardoor de centrale thans slechts op ongeveer halve capaciteit kan werken.

Via de radiostations is gisteren in verband hiermee een beroep gedaan op de aangeslotenen om vooral des avonds tussen zes en tien uur zo min mogelijk stroom te gebruiken en vooral alle extra feestverlichting achterwege te laten. De reparaties zullen naar schatting ongeveer twee weken in beslag nemen.

Tengevolge van deze storingen wordt het nu ook twijfelachtig of de stadionverlichting zaterdagavond wel kan worden gebruikt. Op die avond zou de finale worden gespeeld in het zeer succesvolle schoolvoetbaltournooi dat door de Kinder- en Zedenpolitie wordt georganiseerd.

Voor de jongens en hun ouders zou dit een grote teleurstelling betekenen.

Ir. Luymes, direkteur van de Elmar vertelde ons echter, dat hij alles wil doen om te proberen het feest te laten doorgaan. Dan is echter de absolute medewerking van het publiek noodzakelijk, een medewerking welke zich moet uiten in een vrijwillige beperking van het stroomgebruik.

Een geluk bij het ongeluk is, dat zich in verband met de revisie reeds een fabrieksmonteur op ons eiland bevindt.

Vanmiddag finales van Voetbaltournooi

Oranjestad. — Het verbruik van stroom bleef gisteren en eergisteren nog te hoog om, ondanks de storingen in de centrale, de verlichting te ontsteken in het Sportstadion.

Daarom zullen de finales van het schoolvoetbaltournooi niet vanavond maar vanmiddag om half vier worden gehouden. In de finales komen tegen elkaar uit in de A-klasse: de Julianaschool en het St Augustinuscollege. In de B-groep: de La Salleschool en de ploeg, die vanmorgen in San Nicolas won.

Tot dusver is het tournooi, dat georganiseerd werd door de Kinderen Zedenpolitie, bijzonder succesvol geweest. Gehoopt wordt, dat vanmiddag vele leerlingen en hun ouders aanwezig zullen zijn bij de finale.

„Time and Tide" over Indonesië

Londen. — Het onafhankelijke weekblad Time and Tide schreef dezer dagen, dat het antwoord van het westen op de situatie in Indonesië duidelijk moet zijn.

Onder de kop „Zeerovers in de specerij-eilanden" zegt het blad: „Na een vreselijk record op het gebied van corruptie en ongerechtigheid, zoals blijkt uit de zaken Jungschlaeger en Schmidt, zijn de Javaanse imperialisten thans overgegaan tot diefstal op grote schaal, hoofdzakelijk uit balorigheid omdat de Verenigde Naties hun niet onmiddellijk een nieuw, uitgestrekt gebied wilden overdragen, doch ten dele ook in overeenstemming met het gebruikelijke patroon van het moderne nationalisme. Want, zo zeide de minister-president, de Indonesische regering is altijd van plan geweest de Nederlandse scheepvaartbedrijven en gas- en elektriciteitsmaatschappijen te „nationaliseren".

Zij zullen niet worden teruggegeven, wat ook het resultaat moge zijn van het huidige konflikt.

Als doortastende imperialisten, doen de Indonesiërs ook aanspraak gelden op uitgestrekte zeegebieden.

Hoewel de westerse landen een bijzondere reden tot schaamte hebben over de situatie in Indonesië, is het algemene patroon maar al te bekend. Diefstal door de staat van individuele personen is aan de orde van de dag, en die landen, die in hun optreden tegenover elkaar nog steeds een spoor van morele waardigheid bewaren, moeten volmaakt duidelijk maken waar zij staan.

Dit is geen kwestie van diplomatie en onderhandelen. Dit is een morele zaak, die niet zoveel afwijkt van een toestand waarin de burgers van een bepaalde gemeenschap zich eerder aaneensluiten tegen dieven, dan om te onderhandelen over een aandeel in de buit".

Boston. — Drie Amerikaanse zware kruisers — de „Chicago", de „Albany" en de „Fall River" — zullen met geleide projektielen uitgerust worden.

LAGO spreekt geruchten over ontslag tegen

Oranjestad. — Enkele dagen geleden werd onder de werknemers van Lago een circulaire verspreid, waarin de maatschappij de geruchten tegenspreekt als zou er een massaontslag in de lucht hangen.

In het rondschrijven wordt uiteen gezet dat er van byzonder ontslag geen sprake zal zijn.

Het is geen geheim dat Lago steeds meer moderne methoden toepast in het raffinageproces, waardoor bij een gelijk blijven van de produktie het aantal arbeiders kleiner wordt. Dat is echter een proces dat al jaren aan de gang is en dat tot dusver slechts weinig ontslagen tengevolg had. Wel vindt sinds geruime tijd een normale afvloeiing plaats van personeel vooral door het niet vervangen van personen die met pensioen gaan of om andere redenen zelf ontslag nemen. Het laatste jaar kromp de personeelsbezetting op deze wijze met ruim driehonderd man in en voor het jaar 1958 wordt met eén soortgelijke vermindering rekening gehouden.

Wat de uitkomsten betreft was 1957 minder gunstig dan voorgaande jaren. Er vond over de gehele linie een aanpassing en afvlakking plaats na de topproduktie uit de dagen van de Suezcrisis. De nieuwe invoerbeperkingen in Amerika zullen dit jaar zeker een terugslag doen gevoelen in de internationale oliewereld en pas voor de tweede helft van dit jaar wordt een lichte verbetering verwacht.

Santa weer verlaat

Oranjestad. — Van de agente van de Grace Line, de Eman Trading Co. vernemen wij dat de Santa Paula pas zondag wordt verwacht. Het schip zal dan om zes uur des morgens de haven van Oranjestad binnenlopen.

Het Schoolvoetbal-tournooi

Oranjestad. — Donderdag, in het kader van de schoolcompetitie gespeelde voetbalwedstrijden gaven de volgende uitslagen te zien: St. Dominicuscollege — Beatrixschool 3-2, ATS — Julianaschool 0-0 en na verlenging en het nemen van doelschoppen 1-3. La Salleschool — St. Aloysiusschool 9-1.

Vandaag spelen het St. Dominicuscollege tegen de La Salleschool en de Julianaschool tegen het St. Dominicuscollege.

Prijsvragen voor Ned. auteurs

Den Haag. — De staatssecretaris van onderwijs, kunsten en wetenschappen heeft met medewerking van het Joh. J. Smit Fonds te Amsterdam, een aantal prijsvragen uitgeschreven voor Nederlandse auteurs, voor een verhaal, of biografie of voor een lekenspel welke mogelijk kunnen bijdragen tot bevordering van de vredesgedachte en de wil tot samenwerking tussen de volkeren.

Er is een jury ingesteld, welke voor 1958 advies zal uitbrengen over een letterkundig werk dat zal kunnen bijdragen tot bevordering van de vredesgedachte, waarin zitting hebben B. Verhoeven, Hella Haasse, Ben van Eysselstein, mr. P. J. Idenburg, Johan van der Woude en H. J. Michael. Voor het lekespel zijn in de jury benoemd Johan de Meester, mevr. Boersma-Smit, H. Albach, B. Groeneveld, L. Hoefnagels en A. J. Odijk.

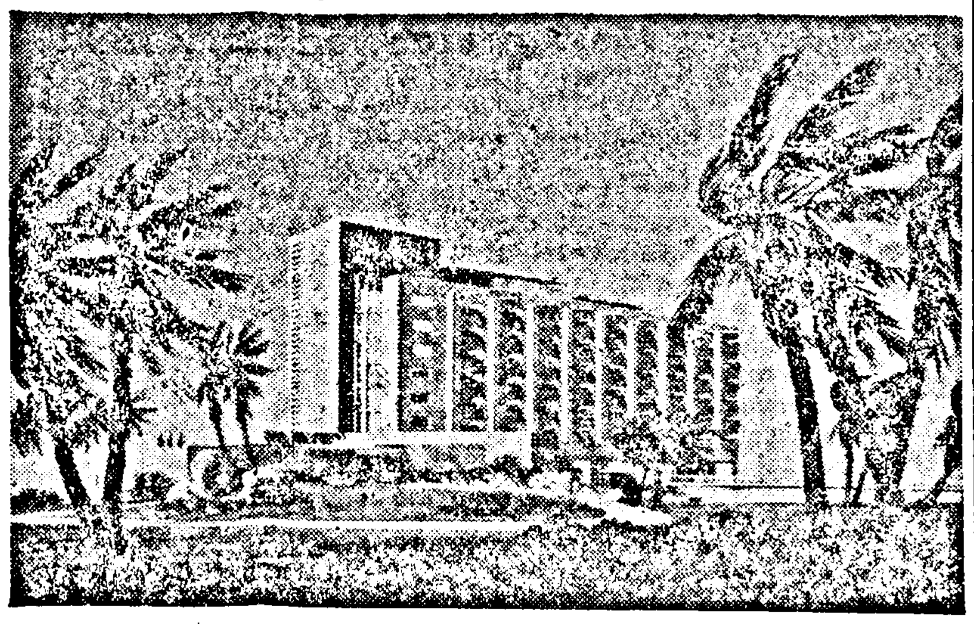
Wenen. — De bekende actrice van het Weense „Burgtheater" Kaethe Dorach is op 67-jarige leeftijd in de Oostenrijkse hoofdstad tengevolge van een ernstige ziekte overleden. Na haar debuut in Duitsland te hebben gemaakt en van 1937 tot 1943 aan het Staatstheater van Berlijn verbonden te zijn geweest, vestigde Kaethe Dorach zich in Wenen. Zij heeft zowel op het toneel (o.m. in de rol van Rose Berndt) als in de film succes gehad.

DANKBETUIGING

Mede namens de familie moge ik hierbij mijn oprechte dank uitspreken voor de vele blijken van belangstelling ondervonden tijdens langdurige ziekte en bij het overlijden van mijn innig geliefde echtgenote

HELENA ELLIS-BARTELS

J. M. J. ELLIS.

Het K.N.V.B.-programma

Doordat het wedstrijd-programma van de K.N.V.B. deze week zeer laat uit Nederland doorkwam, kon onze sportredaktie de gebruikelijke voorbeschouwing niet op tijd gereed hebben. Wij geven nu alleen het programma, doch zullen as. maandag weer ruime aandacht aan de morgen te spelen wedstrijden wijden.

Hier volgt het wedstrijd-programma:

Ere-divisie: Rapid J.C. — B.V.V., N.A.C. — Amsterdam, G.V.A.V. — Fortuna, D.O.S. — Feijenoord, Sparta — NOAD, Blauw Wit — V.V.V., A.D.O. — Elinkwijk, M.V.V. — Ajax en P.S.V. — Sportclub Enschedé.

28-jarige Surinamer pleegt moord op 52-jarige Nederlandse

Den Haag. — Dezer dagen werd in Den Haag een 52-jarige mevrouw van Brussel-de Knegt levenloos aangetroffen in het portiek van haar woning. Toen de politie ter plaatse kwam trof zij in de woning, waarvan de buitendeur openstond, de 28-jarige P.R.D. aan een kostganger van de verslagene. Hij zat rustig te lezen in de „Theorie des nombres", een boek dat hij die dag had gehaald uit de koninklijke bibliotheek. De politie kon vrijwel geen woord uit hem krijgen. D. beweerde niet te weten wie zijn ouders zijn en welke nationaliteit hij bezit.

Eerst heden is gebleken, dat P.R.D. een Surinamer is. Hij weigert nog steeds zich over de moord uit te laten. Het onderzoek van de politie heeft aan het licht gebracht, dat D. in Willemstad is geboren. In 1955 is hij in een krankzinnigengesticht verpleegd geweest. Twee jaar geleden is hij naar Nederland gekomen. Uit Curaçao is hij eerst naar Genua gegaan en heeft vervolgens wat door Europa gezworven en pogingen gedaan, in het Franse vreemdelingenlegioen te worden opgenomen. Hij zal vandaag voor de officier van justitie worden geleid.

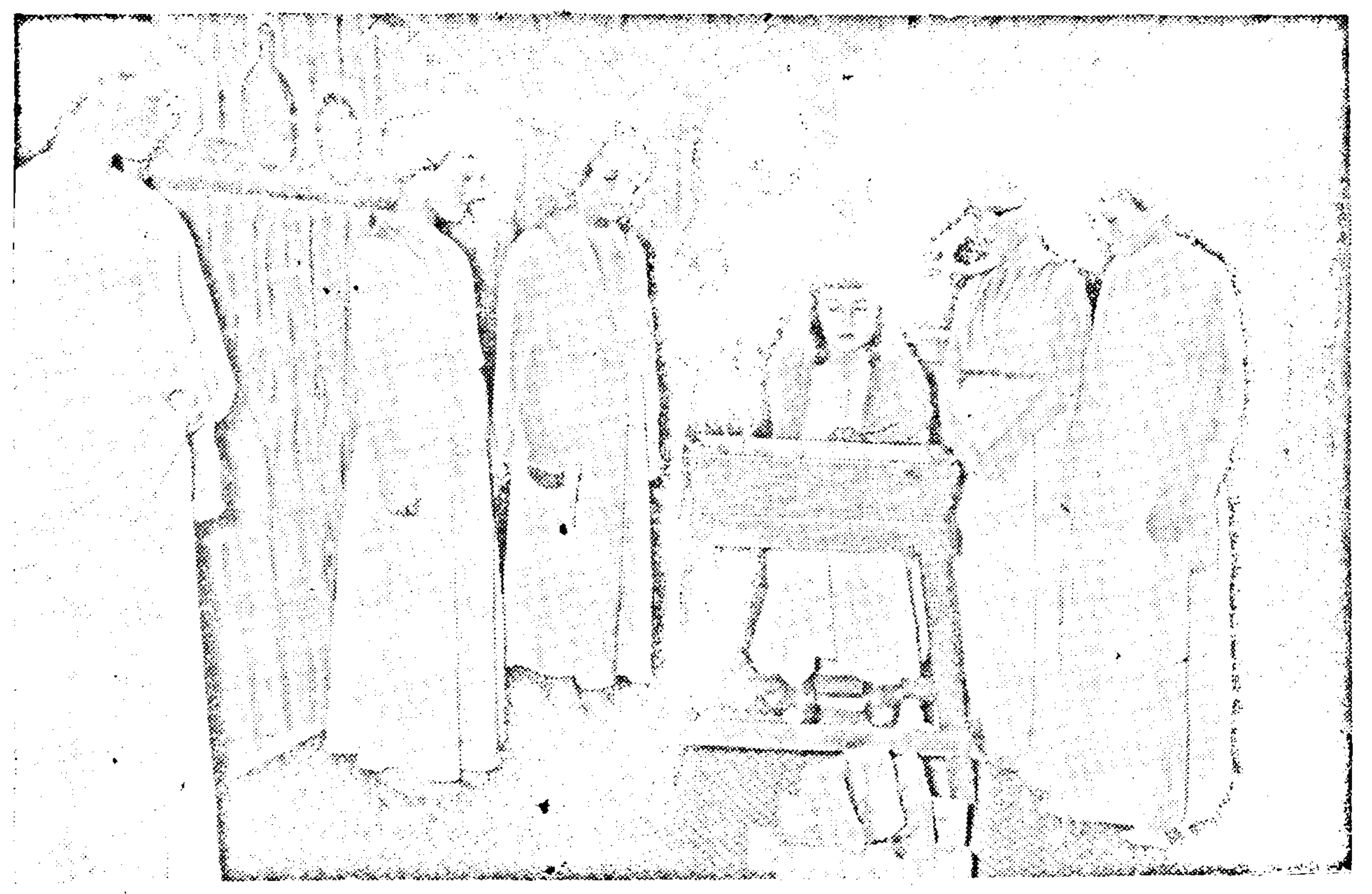
De vermoorde vrouw had een steekwond in de schouder van negen cm diepte, waarbij de slagader werd geraakt. Zij is door verbloeding om het leven gekomen. De steek is toegebracht in een achterkamertje, dat D. had gehuurd, want vandaar liepen bloedsporen door de gang naar de portiektrap.

Brokopondo-plan in Surinaamse Staten

Paramaribo. — De Staten van Suriname hebben vergaderd over de behandeling van het Brokopondopaket, hetwelk inhoudt de volledige overeenkomsten, etc., die de Surinaamse regering heeft gesloten voor het financieren en uitvoeren van het stuwdamprojekt.

Het pre-advies zal vermoedelijk in huishoudelijke vergadering worden behandeld. Gepoogd zal worden met de gehele behandeling omstreeks 15 januari gereed te zijn.

De behandeling van het Brokopondopakket is echter, naar nader wordt gemeld, uitgesteld, omdat enkele leden betoogden, dat de zaak nog niet voldoende bestudeerd was.

In de garage van de Koninklijke Marechaussee te Soestdijk is traditiegetrouw het Kerstfeest gevierd voor het paleispersoneel en hun gezinnen, waaraan de gehele Koninklijke Familie deelnam. Op de foto: H.K.H. Prinses Marijke (tweede van rechts) met haar medespelenden bij de kribbe.

MARIA CALLAS in Romeinse opera uitgefloten

Rome. — Er ging slechts een schraal applaus vergezeld van gefluit op gisteravond in de Romeinse opera, nadat het doek was gevallen na de eerste acte van Bellini's „Norma". Enkele ogenblikken later werd de grote zaal, die bij gelegenheid van de opening van het nieuwe seizoen gasten als premier Gronchi en ambassadeurs bevatte, doodstil toen meegedeeld werd dat de temperamentvolle zangeres (sopraan) Maria Meneghini Callas de voorstelling afbrak.

Zij zong in de eerste acte met duidelijk merkbare spanning in haar stem, hetgeen de afwijzende reactie van het publiek veroorzaakte. In haar kleedkamer vertelde Maria Callas tegen journalisten. „Ik heb mijn stem verloren. Zoals U ziet kan ik nauwelijks spreken. Er zijn reeds meerdere zangeressen voor mij geweest die tijdelijk hun stem kwijt waren. Deze keer is het met mij gebeurd".

Guido Sampaoli, de artistiek leider van de Romeinse opera zei dat hij de bedrijfsleiding van de opera zal aanraden een proces tegen Maria Callas aanhangig te maken, aangezien zij ook enkele andere operabedrijven de dupe heeft laten worden van haar plotselinge reacties.

„Wij hebben geen enkele druk op haar uitgeoefend om te zingen, gisteravond", zo zei hij. „Gisteren is haar echtgenoot naar ons bureau toegekomen en heeft in het bijzijn van een getuige verklaard dat Maria kon zingen".

Terwijl de Romeinse dagbladen met grote koppen de sensatie bekendmaakten, stonden de operagangers in lange rijen voor loketten om in ruil van hun geknipte kaarten (waarvoor sommigen bedragen van meer dan tweehonderd gulden hadden betaald) hun geld terug te halen.

De 34 jaar oude sopraanzangeres bleef achter de gesloten deur van haar hotelkamer.

Het bureau van de Italiaanse premier heeft een onderzoek gelast in de plotselinge afbreking van Maria Callas' voorstelling. Dit is gedaan nadat er een desbetreffend verzoek is gedeponeerd door een lid van het Italiaanse parlement.

De opening van de Romeinse opera is een van de grootste muzikale en sociale evenementen in Rome. Het is de eerste keer in haar carriere dat Maria Callas gesis en gefluit uit de gallierijen heeft gekregen.

Waarschuwingen tegen spionage in Moskouse pers

Moskou. — Generaal Iwan Serof, hoofd van de Russische Veiligheidsdienst, heeft de bevolking en vooral de arbeiders in industriële en wetenschappelijke bedrijven gewaarschuwd tegen spionage. „Kletskousen moeten worden gestraft", aldus de generaal in een artikel in de Moskouse pers. „Helaas zijn zich niet allen bewust van het feit, dat hun grote geheimen zijn toevertrouwd, die vijandelijke spionnen te weten trachten te komen." Hij zeide, dat Rusland zich gedwongen had gezien verscheidene overijverige Amerikaanse diplomaten, die trachtten te spioneren, uit te wijzen.

In een soortgelijk artikel heeft generaal-majoor Mironof, hoofd van de Staatsveiligheidsdienst in Leningrad, gewaarschuwd voor „immorele en decadente landgenoten, die soms ten prooi vallen aan buitenlandse inlichtingendiensten.

Geen sympathie voor De Wit doch ook niet eens met besluit tot uitzetting

Amsterdam. — Het dagblad Het Vrije Volk schrijft over de kwestie De Wit o.m.: „vele maanden lang werd niets meer over de zaak vernomen. Er waren intussen genoeg nieuwe juridische conflicten opgedoken (onder meer een onverkwikkelijke affaire op Aruba, waar de regering, wederom in de persoon van de minister van justitie, bij een corruptieonderzoek in slaghouding staat tegenover het hoogste rechterlijke college van de Antillen) om de regering bezig te houden.

Nu echter is het uitwijzingsbevel tegen De Wit alsnog uitgevaardigd. Voor februari moet hij weg zijn. Teden dit besluit is hij in beroep gekomen bij de gouverneur. Indien deze weigert te tekenen, zou er opnieuw een koninkrijkszaak kunnen ontstaan. Koninkrijkszaken van deze aard kunnen de verhoudingen onder de nieuwe rechtsorde echter slechts moeilijker maken. Het is, mede daarom, zeer te betreuren dat de Antilliaanse regering met een hardnekkigheid die vele betere zaken waardig ware, opnieuw de oude kwestie naar voren haalt.

Al hebben wij geen enkele sympathie voor de betrokken journalist, die zeker woordvoerder is van de meest reactionaire en koloniale groep in de Antillen, en die voornamelijk uit rancune gesteund wordt door de oppositiepartijen, toch kunnen wij het besluit van Willemstad ook uit een oogpunt van persvrijheid en menselijke rechten niet anders dan afkeuren.

Een dubbel onaangename zaak dus, deze herhaalde uitwijzing. Misschien is het de gouverneur gegeven een oplossing te vinden. Maar aangezien die dan voornamelijk zou moeten bestaan in het overtuigen van de regering dat zij ongelijk heeft, geven wij hem niet veel kans".

De best geklede vrouwen ter wereld

New York. — Het Newyorkse instituut voor de mode heeft een lijst samengesteld van de best geklede vrouwen ter wereld. De ranglijst ziet er als volgt uit: 1. Mevr. William Paley (New York), 2. De hertogin van Windsor en mevrouw Winston Guest (New York en Palmbeach), 3. Gravin Consuelo Crespi (Rome), 4. koningin Elizabeth van Engeland, 5. Audrey Hepburn (Hollywood), 6. Mevr. Henry Ford de tweede (New York), 7. Vicomtesse Jaqueline de Ribes (Parijs).

Het Studenten-tournooi te Amsterdam

Amsterdam. — Onder groot enthousiasme van de toeschouwers heeft de Hongaarse basketballploeg voor de verrassing gezorgd de favoriete Surinaamse ploeg met 37—32 te kloppen, en dat terwijl de Surinamers hun beste krachten, Sibilo, de gebroeders Flu, Bergen, Rudi Visser en Guda hadden opgesteld. Bij de rust was de stand nog gelijk: 15—15, maar daarna hadden de serieus spelende Hongaren iets meer geluk met hun schoten dan in de eerste helft.

Het onderdeel zwemmen werd door de Nederlanders gewonnen. De tijden waren, door het ontbreken van enkelen van de beste zwemmers, zeer matig. Hongarije deelde met de Antillianen de tweede plaats.

De uitslagen luiden:

Basketball: Antillen — Nederland 37—82, Hongarije — Suriname 37—32, Nederland — Indonesië 61—21, Hongarije — Nederland 39—35, Antillen — Suriname 17—56, Indonesië — Antillen 46—35.

Schaken: Suriname — Antillen 1—3, Indonesië — Suriname 4—0, Nederland — Antillen 4—0.

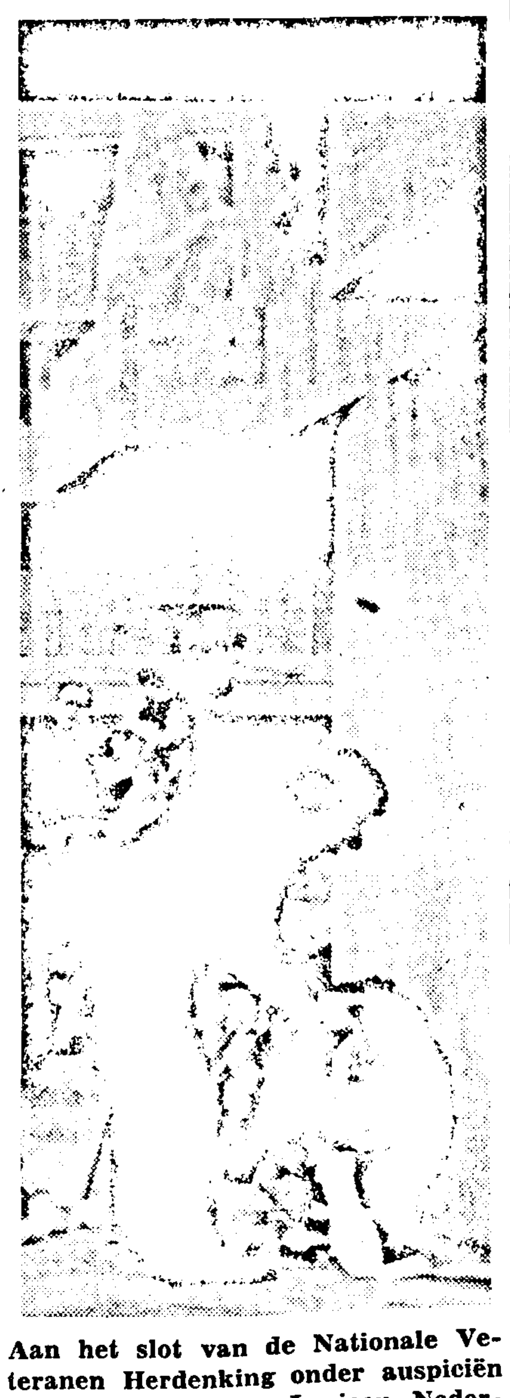
Zwemmen (eindstand): 1) Nederland, 2) en 3) Antillen en Hongarije, 4) Suriname, 5) Indonesië.

Romeins fort in België ontdekt

Ostende. — In het Belgische plaatsje Oudenburg dichtbij Ostende zijn de resten blootgelegd van een Romeins fort dat waarschijnlijk dateert van de derde eeuw voor Christus.

Dit is meegedeeld door een oudheidkundige van de universiteit van Leuven, Joseph Mertens. Volgens Mertens maakte het fort deel uit van de verdedigingslijn die de Romeinen destijds hadden gebouwd langs de kusten van België en Frankrijk.

Het fort is volgens berekeningen 477 voet lang geweest aan elke zijde en voorzien van muren van zeven voet dik.

Aan het slot van de Nationale Veteranen Herdenking onder auspiciën van het Veteranen Legioen Nederland te Amsterdam gehouden, werd bij het Nationaal Monument op de Dam een krans gelegd. Op de foto: een deputatie van „Bronbeek" legt een krans.

Nog meer processen in Hongarije te verwachten

Wenen. — Dr Geza Szenasi, eerste openbare aanklager van Hongarije, heeft het parlement medegedeeld, dat de gerechtelijke vervolging van contra-revolutionairen nog niet ten einde is.

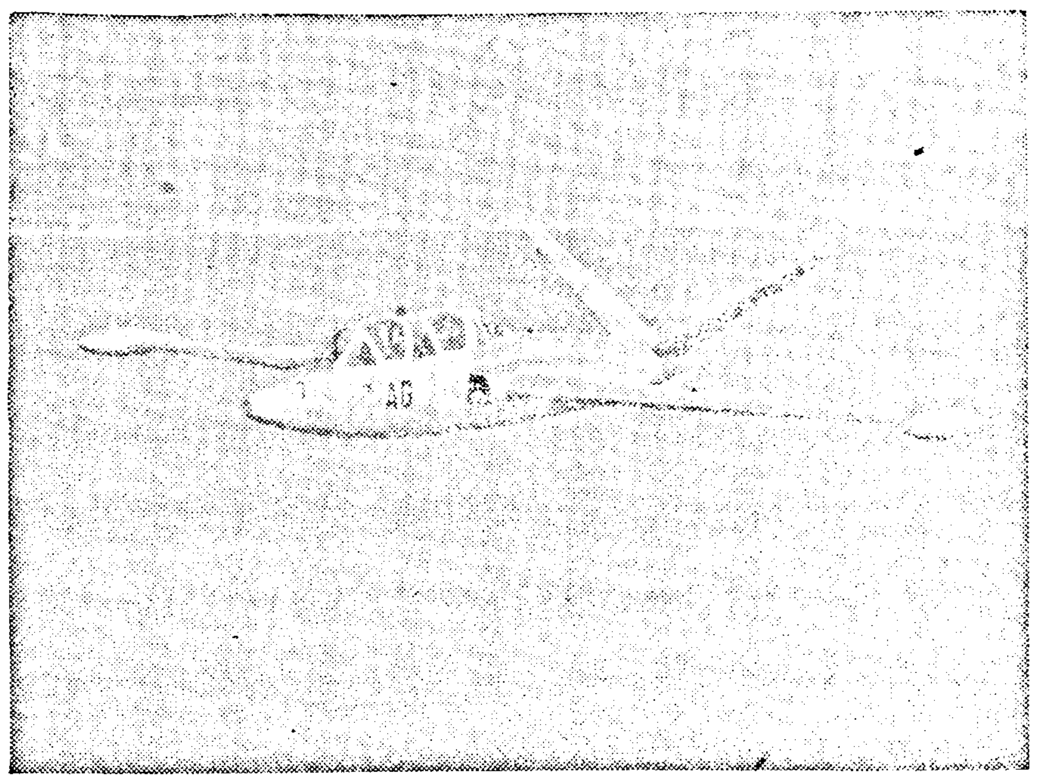
Ook degenen onder hen, die na jaren worden gepakt, zullen nog streng worden gestraft. Tegen kleine zondaren zal milder worden opgetreden en als het regime zich heeft geconsolideerd, zullen deze niet meer vervolgd worden. De minister verklaarde, dat er tijdens de opstand 16.500 gevangenen zijn vrijgelaten. Van degenen, die nog niet zijn gegrepen, zijn er ongeveer 2000 naar het westen uitgeweken.

De opstand had grote schade aan het produktie-apparaat toegebracht. De minister stelde de wederinvoering van lekenrechtbanken voor, die snel recht kunnen spreken over arbeiders, die openbare eigendommen stelen of beschadigen.

Stockholm. — Bij een onderzoek door de Zweedse omroepmaatschappij is gebleken, dat van de tien mensen, die op straat werden aangesproken, zes nooit van de NAVO hadden gehoord. Slechts twee van de tien konden een juist antwoord geven.

Voor moderne opleiding van piloten

Franse „Fouga Magisters" voor de Nederlandse luchtmacht?

Het Franse straallesvliegtuig „Fouga Magister" waarvan er mogelijk 50 of ?0 zullen worden aangeschaft door de Nederlandse Luchtmacht.

(Van een bijzondere medewerker)

Gaat Nederland in Frankrijk straalvliegtuigen bestellen voor de opleiding van de piloten van onze luchtmacht? In Franse en in Nederlandse luchtvaartkringen acht men dat zeer wel mogelijk. In Frankrijk baseert men deze veronderstelling op de enthousiaste commentaren van een groep Nederlandse militaire deskundigen, die enige maanden geleden naar Toulouse zijn gereisd om de mogelijkheden van het betreffende vliegtuig, een Fouga Magister, te bestuderen. Enige tijd later maakte prins Bernhard, toen hij vergezeld van enkele Nederlandse luchtmachtofficieren een bezoek aan Frankrijk bracht, een vlucht met de Fouga Magister, en ook hij had niets dan lof voor de trainingskwaliteiten van de Franse straaljager. Vervolgens heeft de chef-invlieger van de Franse vliegtuigfabriek in juni van dit jaar een Fouga Magister naar Nederland gevlogen waarna Nederlandse militaire deskundigen de straaljager op de vliegbasis Gilze-Rijen een week lang uitvoerig „aan de tand hebben gevoeld". Resultaat: opnieuw niets dan lof.

In Parijs achtte men zich daarna zo zeker van zijn zaak dat men tenslotte zes Nederlandse journalisten uitnodigde naar Zuid-Frankrijk te komen om hen in staat te stellen de straaljager, die zozeer de belangstelling van de Nederlandse luchtmacht genoot, in de praktijk als lesvliegtuig gade te slaan. Het was pijnlijk toen daarbij tot grote verwondering van de Fransen bleek, dat de Koninklijke Luchtmacht het niet nodig had geoordeeld in Nederland zelf aan een en ander ook maar de geringste bekendheid te geven. Bij onze terugkeer hebben wij ons tot de luchtmacht gewend. Het officieel commentaar luidt: Geen commentaar.

Van betrouwbare zijde vernemen wij evenwel dat de Nederlandse luchtmacht overweegt bij de opleiding van piloten over te stappen op een training met uitsluitend straalvliegtuigen. Thans krijgt een Nederlandse piloot eerst een aantal vlieglessen op twee types vliegtuigen met zuigermotoren om daarna over te schakelen op een straallesvliegtuig. Die overschakeling is in verscheidene opzichten echter schadelijk voor de opleiding van de piloot; hij moet b.v. verschillende zaken, die hij zich eerst eigen heeft gemaakt, later afleren. In Engeland is men er daarom reeds met veel succes toe overgegaan de leerling-vlieger zijn eerste lessen onmiddellijk in een straalvliegtuig te geven. Frankrijk heeft dit systeem gedeeltelijk overgenomen en West-Duitsland staat op het punt het ook toe te passen.

Voornamelijk financiële problemen hebben Nederland tot dusverre weerhouden hetzelfde te doen. Onze luchtmacht beschikt op het ogenblik over drie types straallesvliegtuigen: de Amerikaanse T-33, de Engelse Meteor-VII en de Nederlandse Fokker-S-14. Al deze toestellen zijn echter te zwaar voor de beginopleiding van de piloot. Twee vliegtuigen die daar wel voor in aanmerking komen zijn de Engelse Jet-Provost en de Franse Fouga Magister. Nederlandse deskundigen hebben de mogelijkheden van beide toestellen tegen elkaar afgewogen en, naar wij van welingelichte Nederlandse zijde vernemen, het Franse toestel veruit superieur gevonden. Men acht het voorts niet onmogelijk dat de NATO-adviescommissie voor standaardisatie de Fouga Magister als standaard-lesvliegtuig zal aanbevelen. In dat geval zullen voor verschillende landen wellicht via de NATO orders op het Franse vliegtuig worden geplaatst, waarmee voor Nederland het financiële probleem aanmerkelijk zou zijn verlicht. Deskundigen in Nederland schatten de behoefte van onze luchtmacht aan Fouga Magister op 50 tot 60 toestellen.

Deze gang van zaken stelt ondertussen nogmaals scherp in het licht, dat het Nederlandse straallesvliegtuig, de Fokker S-14, geen succes is geworden. Fokker heeft er twintig gebouwd voor de Nederlandse luchtmacht, die ze nu voornamelijk voor de blindvliegtraining gebruikt. Bij „Fokker-Rio" in Brazillië zijn er nog vijftig in licentie gebouwd, maar verdere orders zullen ongetwijfeld uitblijven. De S-14 maakte indertijd, toen er van een beginopleiding op straalvliegtuigen nog geen sprake was, een goede kans, die evenwel teniet werd gedaan toen Amerika de NATO-landen een groot aantal toestellen van het type T-33 cadeau deed. West-Duitsland, dat aanvankelijk grote belangstelling had voor de S-14, kreeg b.v. 150 van deze Amerikaanse toestellen.

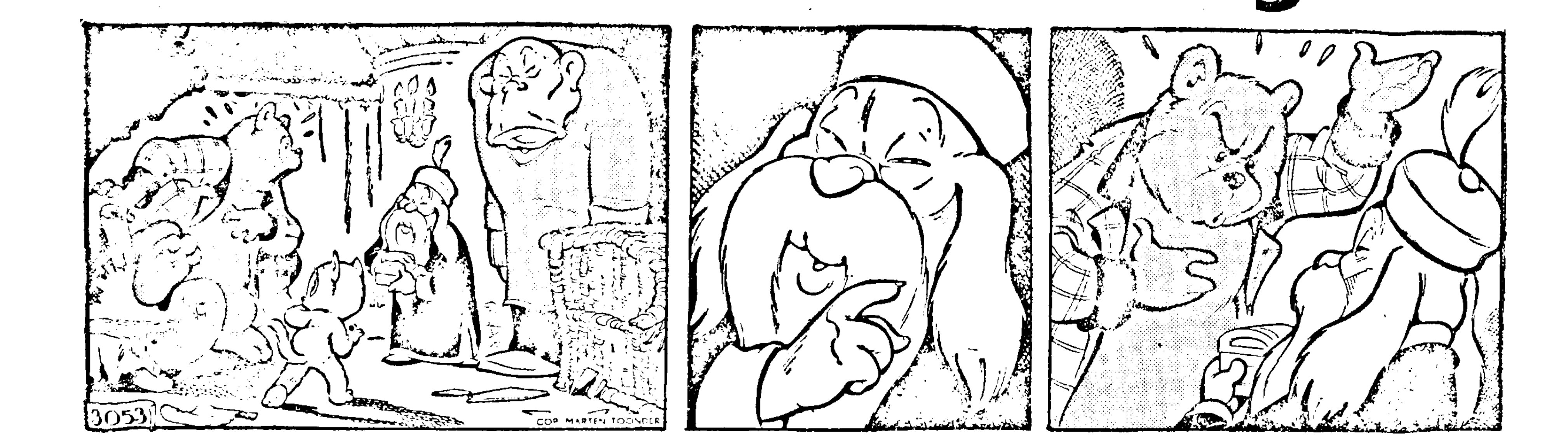
Nu ook West-Duitsland de opleiding van zijn toekomstige straaljagerpiloten gaat moderniseren, heeft de regering in Bonn bij de Fransen een order voor 250 Fouga Magisters geplaatst, die voor het grootste gedeelte door Heinkel en Messerschmitt in licentie zullen worden gebouwd. Insiders die weten, met hoe-veel zorg de Duitse luchtmacht zijn bestellingen doet, begrijpen hoe groot dit succes voor de Franse luchtvaartindustrie is. De Franse vliegtuigfabriek, die op het ogenblik negen Fouga Magisters per maand aflevert, heeft voorts een contract gesloten met Israël, terwijl tevens besprekingen gaande zijn met België, Oostenrijk en Finland.

Deense V.N.-ambtenaar moet documenten overhandigen

New York. — Een speciale commissie van de Verenigde Naties, bestaande uit drie leden, heeft als haar oordeel gegeven, dat de geschorste Deense ambtenaar Bang-Jensen van het secretariaat van de Verenigde Naties, dokumenten van de commissie voor Hongarije moet overhandigen aan de secretaris-generaal, Hammarskjoeld.

De commissie van drie deelde mede, dat geheime dokumenten op het secretariaat veilig worden opgeborgen. De dokumenten, die Bang-Jensen niet wil overhandigen, zijn niet enig in de twaalfparige geschiedenis van de Verenigde Naties en er is geen reden in dit geval een uitzondering aanwezig te achten, waarvoor buitengewone maatregelen vereist zijn. De desbetreffende dokumenten bevatten de namen van personen, die getuigenis hebben afgelegd over de gebeurtenissen in Hongarije.

Heer Bommel en de Achtgever

3053. Heer Ollie was uit de wrakstukken van zijn zetel overeind gekomen en vroeg nu sterk verhit om uitleg.

„Wat is dat voor een manier om door het venster van een heer naar binnen te dringen?" zo riep hij uit. „En wat betekent het, dat deze opgeschoten lummel mij hier met stoel en al tegen de grond kwakt om een doosje op te rapen?"

„Zijn geen manieren", gaf de tengere grijsard toe. „De edele heer moet optreden van nederige I Oen verschonen. Hij is opgevoegd door een wachtmeester der huzaren".

Heer Bommel wilde uitvallen, doch de ander hief kalmerend een hand op en hernam: „Hier voor U staan de onwaardige Ping Po, opperschtbewaarder van het Rijk van het Midden — en de nederige I Oen, dienaar van de schatkistsleutel. Deze beide onbekwame ambtenaren waren gezeten in een luchtballon, met het doel om de schatten van de verheven keizer in veiligheid te brengen. Een grote Oosterstorm greep hun onaanzienlijk luchttuigje en voerde het naar het Westen — tot in het land van de barbaren. Daar werd de ballon door de wind tot flaarden geblazen en de rieten mand werd op ruwe wijze door de fraai-gesneden glasruit van uwe excellentie geworpen!"

„Zo!" zei heer Bommel grimmig. „En waarom gooide die Oen mij op de grond?"

„Om de schatten op te rapen", zei Ping Po, op het doosje wijzend. „De nederige I Oen heeft als opdracht om de schatten te bewaken — en hij vat zijn opdrachten heel ernstig op. Hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren".

„Zo!" riep heer Ollie. „Maar ik niet! Ik ben opgevoed door mijn goede vader — en daar houd ik mij aan. Ik wens in mijn eigen huis netjes behandeld te worden, ook door schatbewaarders!"

„Dat van die schatten begrijp ik trouwens niet", zei Tom Poes. „Er bestaat helemaal geen keizer meer in het Rijk van het Midden".

Rusland zal spoedig nieuwe kunstmanen lanceren

Moskou. — De Russische hoogleraar Blagonravof heeft in een artikel in het Russische tijdschrift Sowjetskaja Aviatsija geschreven dat Rusland binnen korte tijd opnieuw kunstmanen zal afschieten, spoedig gevolgd door de eerste raketten om de weg naar de maan en ander hemellichamen te banen".

Volgens Blagonravof is de dag niet ver meer dat de apparaten in de kunstmanen hun kracht aan atoombatterijen zullen ontlenen en dat atoomtreinen met de snelheid van vliegtuigen zullen reizen. Naar zijn zeggen zijn er al plannen ontworpen voor kleine verplaatsbare atoomcentrales op rupsbanden voor gebruik in bergachtige streken en in het hoge noorden waar geen natuurlijke energiebronnen zijn. Hij achtte een van de voornaamste taken van de Russische wetenschap de omzetting van zonne energie in elektriciteit. Het vraagstuk van draadloze geleiding van energie was reeds onder handen.

De hoogleraar zei dat in Rusland tot stand gebrachte verbindingen van metalen met keramische grondstoffen, gebaseerd op Titaan en Borax, temperaturen tot 2000 graden Celsius hadden verdragen. Professor Blagonravof zei dat in de grootste atoomzuil van de wereld, het Russische synchrofastotron, geladen deeltjes met nagenoeg de snelheid van het licht twee keer een afstand tussen aarde en maan in drie seconden tijds hadden afgelegd". Men werkte thans aan een nog grotere zuil.

BERICHT AAN ONZE ADVERTEERDERS

Hierdoor delen wij onze adverteerders mede, dat met ingang van heden de prijs van de advertenties een geringe verhoging onderging. Gezien de talloze stijgende kosten hebben wij onze centimeterprijs moeten verhogen van ƒ 1.25 tot ƒ 1.50. Onze kortingen blijven gelijk.

DE DIRECTIE